

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Mistica creștină	Referent
2. Chipuri de preoți	Pr. Nicolae-Boteanu
3. Comentarlu practic	Pr. Marin C. Ionescu
4. Socoteala cu Dumnezeu . .	Pr. Manea Popescu
5. Sărădanie răsplătită . . .	Pr. Nicolae M. Popescu
6. Plan de predică	Pr. Marin C. Ionescu
7. Mișcarea misionară	Referent
8. Cronica internă	Referent
9. Cronica externă	Senex
10. Daruri și Mulțumiri . . .	**
11. Parohii vacante, etc.	

MISTICA CREȘTINA

În deobște mistica creștină e considerată ca o ramură a teologiei creștine. Dar, pe când teologia are un pronunțat caracter de știință sistematică, firește cu bază în revelațiunea divină,—mistica creștină, în sensul strâns al cuvântului, este o putere a sufletului omenesc adăpat cu prisosință din izvoarele evangheliei Mântuitorului. Virtutea care presupune prezența tuturor virtuților,—ea cutează incursiuni în domeniul lumii pur spirituale. Încă în trup fiind omul, deci supus contingențelor firești care împânzesc viața pământească, se împărtășește din plin și aicoma de bunurile vieții extrapământești, trăește viața în Dumnezeu.

Aceasta însemnează o creștere spirituală în măsură invers proporțională cu descreșterea puterii păcatului. Sufletul hrănit cu pâinea vie a misticismului creștin, în care Hristos e găsit întreg și neacoperit, privește numai cu ochii duhovnicești. Vederea ochilor trupești e subordonată întru totul vederii ochilor duhovnicești. Chiar rădăcina verbală dela care vine cuvântul mistică însemnează aceasta; verbul grecesc $\mu\acute{o}\omega$ are însemnarea de a închide gura și ochii. Nu în sensul de a ține gura și ochii închiși, de a nu mai vorbi nimic și a nu mai vedea nimic; ci în sensul de a dispune aceste organe trupești în așa fel, încât să funcționeze după normele grăirii și vederii dumnezeiești.

Mistica e comoara ineputizabilă din care teologia scoate neîncetat arme noi de luptă pentru statornicirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ. E temelia subterană, fără de care nu se poate imagina edificiul superb și larg cuprinzător al bisericii. O religiune—și cu atât mai mult religiunea creștină—fără latura mistică, e ca și o coajă fără miez. După cum o viață creștină, care nu-și alimentează și nu-și sporește puterile de lucru cu alimentul mistic al cufundării în Dumnezeu, e departe de a oglindi ceva din splendorile vieții transcendente.

Desigur, găsim spirite cari nu pot avea niciun fel de contact cu viața pe care-o pompează misticismul creștin în sufletele

alese. In general însă, nu există ființă omenească care să nu aibă cel puțin o presimțire vagă despre ceea ce este dincolo de marginile pânăla care se întinde cunoștința și înțelegerea pur omenească. Altfel n'ar fi fost cu puțință să se afirme adevărul, experimentat de marii sfinți ai bisericii ortodoxe, că întruparea Mântuitorului ca om a avut de scop îndumnezeirea omului.

Dacă pot fi oameni fără organul receptor al comunicărilor mistice, e un non

senz prezența acestora în rândul celor consacrați și sfințiți, prin punerea mâinilor și coborârea Sfântului Duh, spre servirea și administrarea tainelor lui Hristos. Tăria unei biserici stă în numărul și în calitatea păstorilor ei, dotați cu înclinațiuni mistice. Numai astfel vieța în Dumnezeu nu e o vorbă goală, ci o realitate impunătoare, mai pre sus de orice bun pământesc și sfințitoare pentru cei dimprejur.

REFERENT

CHIPURI DE PREOȚI

13.

Diaconul Coresi ot Târgoviște

— cititor al limbii românești —

In anul când Academia Română dă la iveală cu mijloace iscusite *Apostolul* pe care tu l-ai scris cu tiparul la Brașov în anul Domnului 1563, fie-ne îngăduit să ne aducem aminte de tine și într'alt chip de cât cum stă scris în cărțile de școală și în cercetările de știință.

Nu cunoaștem despre viața ta mai mult de cât ai binevoit a ne spune tu însuși în cărțile tale. Știm că ești Român din Târgoviște, cu tot numele-ți ce sună a strein. Ne lămurim din hrisoave că nu ești rudă cu altă familie Coresi, bogată și apucătoare, din jurul Ghighiului. Știm că ai luat asupra-ți sarcina diaconiei de mir, pe care cu nease-multă cinste ai purtat-o. Înțelegem că știai și limba slavonească, în care se citea atunci prin bisericile noastre. Dar puternicul Dumnezeu al cărui umilit și nevrednic slujitor te-ai simțit toată viața ți-a dăruit din noianul bunătăților sale harul luminării semenilor tăi prin meșteșugul scrisului cu tipar. Ai învățat și tu ca și alții acest meșteșug de la Dimitrie Liubavici în Târgoviște; dar pe când tovarășii tăi abia au ajuns să tipărească câte o carte, tu ai umplut pământul românesc cu rodul ostenelelor tale, dăruindu-ți-se de sus și fericita îndrăzneală să tipărești întâia oară Cuvântul Domnului în limba țaranului român din jurul Târgoviștei.

Parcă te văd pe drumul de pe valea largă a Dâmboviței, urmând oștile lui Pătrașcu Vodă cel Bun spre Brașov. El, Vodă, se ducea

să pună rânduială în vâlmășagul din Ardeal și să așeze în scaunul domnesc din Cluj pe Isabela cu fiul ei Ioan Sigismund, ajutat fiind întru aceasta de Vodă Lăpușneanu al Moldovei. Iar tu, diaconul, te duceai la Brașov să tipărești un *Octoih*, mult trebuincios cântăreților de strană, căci tiparul din Târgoviște se risipise. Această întâie carte a ta în care se pomenesc stăpânii celor trei țări vecine și surori: Isabela, Pătrașcu și Lăpușneanu, văzu lumina în anul 1557. Prin ea tu încununai biruința voievozilor români în Ardeal: simbol al vremilor de azi.

Ci Brașovul a avut toiagul vrăjit să te lege de el pe tine omul cu dor fierbinte pentru Cuvântul Domnului. Căci atunci în această minunată cetate a Brașovului, cum o numește fiul tău, creștea ca din apă o nouă viață creștină. Honterus, elevul lui Luter, răspândise aci învățătura protestantă și o altă față luase lumea săsească. Orânduială nouă bisericească, școală bună, preoți învățători ai poporului și mai ales Cuvântul Domnului în graiul mulțimii.

Te văd la Biserica Neagră minunându-te de slujbă în limba nemțească, când tu știai că Nemții din Târgoviște slujesc în limba latină. Te zăresc discutând cu judele brașovean Ioan Begner, cunoscut ție de la tipografie, asupra acestei neliniștitoare înoini: slujbă la biserică în limbă nouă fără să fie ebraică, greacă, latină sau slavă? Simt pe jude lămurindu-ți versetul Sfântului Apostol

Pavel asupra slujbei pe înțelesul poporului, și te văd luminat ca de o rază când îți spune că și Românii au Cuvântul Domnului pe limba lor, și încă vechiu de aproape o sută de ani.

Când au ajuns Husiții până în nordul Ardealului s'a prins un preot român în cârdul lor și-a dat pe românește *Psaltirea* și *Scriptura Nouă*. De ce tu, Coresi, n'ai scrie-o acum cu tiparul fraților tăi români? Amăgitor gând! Neamul tău, Coresi, e mult și vioiu dar e întunecat din partea învățurii. Biserica ta citește într'o limbă moartă și cu totul neînțeleasă pentru neînvățați. Și oare învățați câți sânt? Păuni, și aceia mai des prin mănăstiri. Iar Domnul spune că cei bolnavi — adică să înțelegem pe cei neînvățați — au nevoie de doftor, și nu cei sănătoși — adică cei învățați. Și vezi că de când Sașii aceștia citesc *Scriptura* în limba lor sânt mai luminați, mai buni, duc o viață mai omenească. Adică aceasta să fie păcat în fața Domnului? Să nu fie.

Doi ani te-ai bătut, diacone Coresi, cu gândul la *Scriptura* pe înțelesul poporului și în această vreme Brașovul cu oamenii lui și cu viața lui te-au încredințat că păcat nu-i. Te zăresc cum emoționat culegi slove ci românești. Blagoslovită a fost dreapta ta când a cules pentru tipar, întâia oară, pe românește, răscolitoarea rostire: La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu. Prin Cuvânt cerurile s'au întemeiat; prin cuvânt românesc — tipărit întâiu de tine — s'a întemeiat puterea neamului tău românesc de-a ajuns la slava de azi. Căci cum vom uita că *Evanghelia Domnului* s'a tipărit întâiu românește prin mâna ta, care încheie așa cererea de iertare: „scris'am eu diaconu Coresi ot Târgoviște și Tudor diacu. Și s'au început în luna lu Mai 3 zile și s'au sfârșit în luna lu Ghenuarie 30 zile, vă leato 7 mie 69 (= 1561), în cetate în Brașov“. Nu era o nouă traducere a ta, ci tu aveai înainte vechea traducere din vremea slăvitului Ștefan cel Mare, traducere potrivită în cursul vremilor de mulți dieci, și ici și colo colorată și de tine cu chipuri de graiu românesc din jurul Târgoviștei și din jurul Brașovului. Prin strădania înaintașilor și prin a ta putea porni din Ușile Împărătești glas înțeles pentru urechile credincioșilor români. Mare lucru!

Și cum porniseși pe drumul tiparului, „cu dor pentru cărțile românești“, nu te-ai oprit locului, ci peste doi ani ai dat și cântărețului cartea lui românească, i-ai dat *Apostolul* (1563). Dar slujba bisericească este vrăstată cu *Psaltirea* prorocului David, hrană dumnezeiască pentru orice suflet în orice stare s'ar afla. Tipărit-ai și această sfântă carte pe care mai apoi, spre mai adâncă încredințare că este cu adevăr, ai tipărit-o iarăși, punându-i în față și textul slavon obișnuit atunci în biserică.

Munca ta a fost fără preget. De zeci de ani se tot descopăr cărți tipărite de tine și șirul lor tot nu s'a mântuit. Iată, anul trecut s'a găsit *Liturghia* ta românească tipărită în anul 1570. Doamne, aducă-și aminte preoțimea neamului românesc când săvârșeste sfânta Liturghie că tu, diaconul Coresi, ai fost întâiul care le-ai dat pe limba lor cuvântul liturgic al Sfântului Ioan cel cu rostul de aur.

Iar dacă s'ar mai găsi cineva care să crează că numai tu erai atunci pătruns de folosul cărții bisericești pe limbă românească, să afle acum că greșește greu. Nu erai numai tu, ci aveai sprijinitori preoți, episcopi și chiar mitropoliți cu nume mare. Când a fost vorba să tipărești o *Cazanie* românească, tu ai găsit cartea la marele mitropolit Serafim din Târgoviște. Și cu binecuvântarea sfintiei lui precum și cu a mitropolitului Ghenadie a tot Ardealul ai tălmăcit-o în românește cu ajutorul preoților români de la biserica Scheilor din Brașov și ai tipărit o în anul 1581 cu ajutorul judei brașovean Lucaci Hârjilă, care și el vrea să se înmulțească în multe părți și chipuri Cuvântul lui Dumnezeu, — fie și cu dedesuptul lui protestant. Aceasta este vestita ta carte, numită *Cazania lui Coresi*, citită și răscită de învățați. Ei îți „mulțemes, te blagoslovesc și nu te dosădesc“ căci le-ai mijlocit graiul românesc de atunci, temeiul scrisului de azi.

Pentru noi bisericășii, făptuit-ai și tu o greșală, căci greșală a fost când ai tipărit supt numele tău curat ortodox *Tâlcul Evangheliilor și Molitvenicul din 1564*. Cum zici tu singur că sântem cu toții firi nepricepătoare de toate, așa este. Cartea aceasta era calvină. Era protivnică bisericii tale ortodoxe, era dușmană cinului preoțesc pe care-l purtai. Dar bănuiesc că pe tine te încântase limba

românească din rugăciuni și din învățături, și până să te domirești asupra gândurilor calvine ale lui Forro Miclăuș sprijinitorul cărții, i ai dat drumul în lume. Iartă-ți-se aceasta că n'ai făcut-o cu gând rău. Iar poporul n'a luat în seamă cartea.

Dar biserica noastră ortodoxă ține mult la ce-a apucat ea și nu-și schimbă ușor îndătinările. Primeau ei vlădicii și preoții tipăriturile tale românești, se încălzeau ei de învățătură creștină în graiul lor, îți păstrau ei cu scumpătate cărțile: doar în firide de mânăstiri și de biserici s'au găsit în zilele noastre —, dar obiceiul vechiu era să se facă slujbă după cărți slavonești și de obiceiul acesta nu se puteau ușor desbăra. De aceea tu, diacone, om cuminte, împlinit-ai și trebuințele lor, tipărindu-le cărți slavonești de slujbă. Ba încă sprijinitorii tăi Sașii brașoveni, negustori întâiu de toate, văzând că această marfă are căutare, te au ajutat să lucrezi chiar mai multe cărți slavonești de cât românești. Nu ți-a rămas carte de biserică să nu o fi tipărit tu, chiar de mai multe ori. Învățații le găsesc des, fie întregi, fie în frânturi, fie lipite în scoarțe de cărți mai noi.

Și, diacone Coresi, mult ai iubit tu scrierea cu tipar a cărților! Avem dovada: pe singurul tău fiu, pe Șerban, l-ai făcut tipograf; pe mulți alți tineri i-ai vrăjit pentru acest meșteșug și i-ai scos buni ucenici. Împânziseși Ardealul cu meșteșugul tău. La Orăștie tipărește *Patia* — adică cele dintâi două cărți ale lui Moise — ucenicii tăi: Șerban fiul și Marian. La Alba-Iulia, Lorinț diacul, alt ucenic al tău, tipărește o *Evangelie*. Tu însuși cu alți ucenici lucrezi cu tiparul un *Sbornic* adică Mineiu la Sas-Sebeș. Cunoaștem pe ucenicul tău Tudor diacul și vedem că ți-a fost ca o mână dreaptă alt ucenic: Mănăilă.

* * *

Doamne, cu deadinsul te rugăm, sălășlește în ceata lăudătorilor tăi sufletul robului tău Coresi diaconul căci mult s'a frământat pe pământ să-ți aducă laudă în limbă nouă prin gura dreptcredinciosului popor românesc. Iar tu preoțime românească mândrește te cu bună dreptate căci unul dintr'ai tăi a hotărât limba românească literară.

Preotul NICULAE
de la biserica Botranu.

COMENTARIU PRACTIC

*„Auzit-ați că s'a zis celor de demult:
să nu fiu desfrânat.” Mateiu V, 27.*

I. Păcatele necurăteniei stărnesc greață și aversiune în ochii oamenilor.

Cei copleșiți de asemenea păcate preferă să sufere din greu de cât să-și vadă ascunzăturile desvelite și uriciunea descoperită. Cât scandal public nu produc asemenea fapte și cât nu e în stare să jertfească omul spre a-și ascunde această drojdie de păcate!

O mamă—de pildă—își uită de gingășia sexului său și de rostul ei ocrotitor de mamă și se însălbățește atât de rău în cât săvârșește orbește pruncuciderea, punându-și în rizic chiar propria ei viață!

Ce alt păcat poate să prilejuiască mai multe mărturisiri și mai multe împărtășiri pline cu sacrilegii?!

De câte ori bietul păcătos chinuit de cugetul său nu aleargă la picioarele preotului, fără să îndrăznească a descuiă lacătul secretului său?!

Chiar de ar izbuti să se birue pe sine și să-și dea pe față fapta sa josnică, câte împrejurări și câte detaieri le ascunde fără să-și dea seama de ele?!

Prins între frica de Dumnezeu și între dorința de a-și păstra onoarea personală, de câte ori onoarea lui nu e mai decisivă de cât frica de Dumnezeu?!

Cu toate acestea în momente de reculegere sufletească, bietul făptaș se rușinează de sine însuși. Chiar libertinii, cari nu rare ori se laudă că sânt lipsiți de rușine, nu știu cum să-și acopere fața când publicul ar afla măcar vreun detaliu din păcătoșenia lor de soiul acesta. Ateul și deistul ori cât de nesimțitor ar fi față de opoziția publică totuși se grăbesc să se explice față de opinia publică și să arate tuturor că *fapta lor nerușinată n'are nici o legătură cu ireligiozitatea lor!*

*Ei bine! Dacă acest păcat este atât de

odios în ochii oamenilor, cât trebuie să fie în ochii lui Dumnezeu?!

Ce trebuie să fie în ochii lui Dumnezeu un suflet întinat de un asemenea păcat, de care se sperie înșiși făptuitorii lui?!

II. „Eu vă spun că ori și cine se uită la o femeie cu gânduri necurate, a și prea-curvit cu ea în inima lui.“ Mateiu V₂₈.

O gândire piezișă, o reflexiune ușuratică, o glumă necuviincioasă, o dorință vagă, o privire însoțită de o poftă nepotolită este de ajuns spre a-ți strecură adulterul în inimă.

Dacă cel care îndreptează o asemenea privire râvnitoare este vinovat, cu cât mai puțin vinovată este aceea, care a primit cu plăcere o asemenea privire, consimțind în chip viclean și ușuratic la intențiunile ascunse ale celui care a făcut-o?

Dacă teama de Dumnezeu nu pătrunde în ființa noastră și nu ne înstrunește carnea noastră și sensurile noastre, inima noastră își pierde inocența și prestigiul în ochii oamenilor.

III. *Ce jertfe trebuie să facem ca să ne păstrăm nevinovăția sufletelor noastre?*

„Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l dela tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularile tale, și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, taie-o și leapăd-o dela tine: căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie tot trupul aruncat în gheenă.“ Mateiu V₂₉₋₃₀.

Cu alte cuvinte nu uită, creștine, că trebuie să faci jertfe mari, să renunți la tot ceea ce ți-ar fi ție mai scump și mai necesar în lume, dacă ți-ar prilejul un scandal și-o cădere, fie că ar fi pentru tine—cum zice Scriptura—ochiul tău cel drept sau mâna ta cea dreaptă.

Jertfele tale vor fi nu numai «generoase» ci vor fi și «întregi.»

Scoate ochiul, taie mâna ta, adică smulge din inima ta această rea înclinațiune și obiectul, care o atâță și o întărește; rupe orice legătură, care te-ar împiedica, așa fel ca jertfa ta să fie *irrevocabilă*.

Nu e însă de ajuns să-ți tai mâna sau piciorul, ci după ce ți le-ai tăiat, aruncă-le cât mai departe de tine, aruncă-le în foc!

Dacă lumea întreagă te scandalizează, ri-

dică între tine și între lume o barieră prăpăstioasă!

Mai bine să trăești veșnic în Ceruri după ce în lume ai fost retras, ignorat și disprețuit, de cât să te chinuești veșnic în iad, după ce în lume te-ai bucurat de libertatea ta, de plăcerile tale, sau mai bine zis după ce în lume ai fost sclavul preteniei tale libertăți și victima pretențiilor tale plăceri!

IV. *Cât de aspru pedepsește Dumnezeu necurătenia!*

Noi nu vorbim despre pedepsele acestel lumi, care sânt destul de grave, cum ar fi de pildă oprobriul și infamia, risipirea averilor și ruina întreagă a căminului familiar precum și bolile cele mai discrete, care te macină și te duc la mormânt. Noi vorbim despre pedepsele tribunalului divin, care asvârle în flăcările iadului orice inimă năpădită de o necurătenie mortală.

Ce cumplită dispropoziție între o plăcere de o clipă și între un chin veșnic!

Numai Dumnezeu singur cunoaște greșala și pedeapsa ce i se cuvine creaturii Sale, care se răzvrătește și disprețuește puterea Sa, iubirea Sa, recompensele Sale și îndurările Sale.

Numai singur Dumnezeu știe ce stavilă să pună depravării și stricăciunii noastre!

Dacă găsim proporționalitate între stricăciunea noastră și chinul veșnic al iadului, apoi nu putem să nu ne descoperim în fața disproporțiilor ce ne este dat să le vedem între fericirea veșnică a raiului și între curățenia și castitatea noastră!

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Biserica Cuibu cu Barză

A apărut în editura Institutului Biblic (palatul Sf. Sinod) broșura „Carte de rugăciuni pentru tot românul“, întocmită de I. P. S. Patriarh Miron. Se poate procura direct dela Institut cu următoarele prețuri: broșată 20 lei, legată în pânză 55 și 65 lei, legată în piele de lux 90 și 150 lei.

SOCOTELE CU DUMNEZEU

Cuvinte asupra evangheliei ce se citește în Duminică dela 19 August 1928
(Mat. XVIII 23-35).

1. Dumnezeu are de făcut o socoteală cu fiecare om. (v. 23). 2. Dumnezeu iartă pe temeiul iubirii, căci dreptatea divină ar osândi cu totul pe om. (v. 24-27). 3. Omul ar putea să erte pe semnul său și pe temeiul dreptății, dar fiindcă-i lipsește iubirea, osândește. (v. 28-30). 4. Păcatul lipsește pe om de darul lui Dumnezeu (v. 31-34). 5. Poate cineva să prevadă rezultatele „socotelii” cu Dumnezeu? (v. 35).

1. Mântuitorul aseamănă împărăția cerurilor cu un împărat care a voit să facă socoteală cu servitorii săi. O socoteală poate să cuprindă de multe ori și lucruri neașteptate. Deaceia, mulți creștini, cred eu, ar fi foarte bucușoși să-și scutească urechia de auzirea acestei pilde, în care se vorbește de „socoteală”. Alții ar merge cu dorința până acolo să rupă, dacă s'ar putea, această pagină din sfânta Scriptură, ca și altele în care e vorba de lucruri asemănătoare. Căci despre orice poți vorbi omului, dar despre *socoteală* nu. Cu toate acestea, e în afară de orice îndoială, că această socoteală nu poate fi evitată. Ca și împăratul din pildă, Dumnezeu va răndui la vremea hotărâtă, „socoteală cu servitorii săi”. Tot pentru a atrage și mai mult luarea aminte asupra acestei clipe, Mântuitorul îndeamnă într' alt loc: „Drept aceia, priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul când vine Fiul Omului” (Mat. XXV 13). Dar pilda cu împărțirea și întrebuintarea talanților? Stăpânul dă unei slugi cinci talanți, altuia doi și celui dealtreilea un talant. Apoi, „după multă vreme, vine și stăpânul acelor slugi și face socoteală cu ei” (Mat. XXV 19).

Frați creștini: Mântuitorul pentru aceia a luat trupul omenesc, a predicat evanghelia și s'a răstignit pe crucea Golgotei, ca să ne descopere voința lui Dumnezeu în privința aceasta și să ne dea putința să ne pregătim așa fel încât această socoteală să nu ne fie fatală, ci mântuitoare. Deci, chibzuește cu înțelepciune, ce s'ar întâmpla cu tine, ca și cu oricare muritor, dacă Domnul te-ar chema acum și ți-ar cere socoteala. Este acesta un lucru, pe care se cuvine să-l pui mai pre sus de oarecare altul. Căci, dacă pentru ne-reguli în îndeplinirea sarcinilor date de oameni suferi neajunsuri trecătoare, pentru abaterile dela voința lui Dumnezeu ai de îndurat suferințe veșnice.

Iată, vine timpul socotelii cu Dumnezeu! Noi dăm slavă lui Dumnezeu, că în pilda evangheliei de astăzi găsim lumină complectă asupra acestei clipe, de care atârână veșnicia toată.

2. Cum se va întâmpla cu socoteala? Să ascultăm cuvintele Mântuitorului: „Și începând să facă socoteală, au adus la el pe un datornic cu zece mii de talanți. Ci neavând el cu ce să plătească, domnul său porunci să-l vândă pe el și pe femela lui, pe copii și tot avutul lui, ca să se plătească de datorie. Atunci sluga aceia căzând în genunchi l se închină lui și-l zise: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot. Iar domnul slugii aceleia, milostivindu-se de el l-a dat drumul și l-a iertat și datorlia”.

Ați înțeles, frații mei, că e vorba aci de-un împărat bun și de-o slugă, care-l datoră nu mai puțin de cât zece mii de talanți, adică vre-o câteva zeci de milioane de-lei în banul nostru de astăzi. După lege, împăratul avea dreptul să vândă pe datornic, cu toată familia și avutul lui. Dar sluga se închină, cade în genunchi și se roagă să-l mai îngăduie, că va plăti toată datorlia. Pricepe orșicine că un om care a făcut datorie de zeci de milioane, nu va mai fi în stare s'a plătească niciodată. Împăratului i-se face milă și îi dă mai mult decât îngăduință: îi iartă toată datorlia. O! câtă bunătate; ce inimă deschisă și larg iertătoare! Acest împărat prețuia mai mult un suflet omenesc, decât comori de aur și de argint. El vedea puterea împărăției lui în tăria și curătenia sufletească a supușilor lui. — Cu cât gândești mai mult asupra firii acestui împărat și încerci să capeți o imagine mai exactă a sufletului lui, cu atât simți nevoia să-l scoți din rândurile oamenilor pământenți și să-l rid ci cu mult deasupra lor. Istoria ne-a păstrat asemenea chipuri de împărați, cari desigur că fac cinste omenirii. Dar, pe când oarecare împărat pământesc, săvârșind această faptă, a trebuit să fie ujudat și de împrejurări externe,—singurul împărat care iartă din îndemnul inimii Sale proprii și în mod permanent este Dumnezeu. Spre El voeste Mântuitorul să ne îndrepte privirea, ca și cum ar dori să ne spună: Vedeți voi, toți cari purtați un trup omenesc, aveți dela Dumnezeu suflet înzestrat cu multe daruri și binecuvântări. Toți sunteți făpturi ale lui Dumnezeu, — slugi ale Lui — și El v'a încredințat atâtea bogății. Într'o zi va sună clipa socotelii și veți fi cercetați, — ce ați făcut cu aceste bogății? Le mai păstrați? Le-ați înmulțit, sau le-ați risipit? Și, vai! nimeni nu se va afla drept. Toți vor fi datori. Atât de datori, încât nici vorbă nu mai poate fi de plata datoriei. După dreptate, Dumnezeu poate să vă dea osânde veșnice. Dar El iartă, căci vrea să mântuiască pe cel pierdut. Atât așteaptă dela voi, să vă rugați pentru iertare.

Acesta este Dumnezeul nostru. Către El ne îndreptăm și știm că oricât de mare ar fi datorlia noastră, iubirea Lui e și mai mare. Păcatul are o margine, pe când iubirea Lui e nemărginită. Cât de fericit e creștinul, care nu uită însă că are o datorie de împlinit, pe care ne-o arată urmarea pildei.

3. Să ascultăm acum ce ne spune Mântuitorul, în pildă, despre sluga iertată de stăpânul său: „Dar când sluga aceia ieși de acolo, găsi pe unul dintre ceie slujiau cu el și care îi datoră o sută de dinari. Și punând mâna pe el îl strângea de gât și-i zicea: Plătește-mi dacă ești dator. Atunci, cel slugă ca și el, căzând în genunchi, îl rugă și-i zicea: Îngăduiește-mi și-ți voi plăti. El, însă, nu voia, ci mergând l-a aruncat în închisoare, până ce va plăti datorlia”.

Ce izbitoare nepotrivire de măsuri față de cel în nevoie. Pe deoparte, stăpânul tuturor care iartă unei slugi o considerabilă datorie de zece

mil de talanți; iar pe dealta, o slugă — și încă aceiaș slugă căreia i-se iertase așa de mult, — purtându-se așa de tiranic față de un egal pentru o datorie de 100 dinari! Pe când zece mil de talanți înseamnă câteva milioane de lei, o sută de dinari înseamnă ceva mai mult decât o sută de lei. Afară de acesta, stăpânul nu s'a atins nici într'un fel de trupul slavei cu datorie de zece mil de talanți, pe când acesta „punând mâna pe el, *il strânge de gât* și-i zice: Plătește-mi, dacă ești dator”. Răutatea sufletească totdeauna este însoțită de brutalitate. În sfârșit la cuvintele: Doamne, îngăduiește-mă, și-ți volu plăti ție tot”, stăpânul iartă; iar sluga deși a auzit aceleași cuvinte din gura tovarășului său — cuvinte care-i puteau aduce aminte că fuseseră grăite și de el — totuși nu iartă, ci poruncește să fie „aruncat în închisoare, până ce va plăti datorie” de o sută de dinari.

Dar ceace fixează în chip statornic vinovăția slavei iertate de datorie de zece mil de talanți este călcarea dreptății celei mai elementare. Dacă cineva nu vrea să urmeze îndemnul iubirii, este ținut însă — cu răspundere grea — să observe poruncile dreptății. După dreptate, Stăpânul putea să condamne în toată regula pe sluga datoare cu zece mil de talanți. Dar a prețuit mai mult îndemnul iubirii și a iertat-o. Iubirea e mai mare ca dreptatea, întrucât poate fi dreptate fără iubire, dar în niciun caz nu poate răsa iubirea fără dreptate. Dreptatea poate să ocolească iubirea și se poate da culva fără sprijinul iubirii; dar iubirea niciodată nu poate jigni dreptatea, ci din contra, o împlinește. E lămurit deci: Stăpânul a lucrat din îndemnul iubirii, care împlinește și dreptatea. Sluga trebuia, — după cea mai simplă socoteală omenească — să lucreze măcar după poruncile dreptății, dacă îndemnul iubirii nu puteau să-i miște inima. Era chiar obligată să țină seama de poruncile dreptății. Dece? Pentru că fusese iertată nu în temeiul dreptății, ci în temeiul iubirii. Și cine e iertat din iubire nu mai are dreptate de partea lui, deci nu mai poate condamna pe cineva în temeiul dreptății.

Frați creștini. Acesta este raportul nostru, al fiecăruia și de totdeauna, față de Dumnezeu: Prin jertfa depe crucea Golgotei — manifestarea iubirii care copleșește mintea omenească — Dumnezeu ne-a iertat păcatul greu al nesupunerii față de voința Lui. Nădăjduim mântuirea, nu în temeiul dreptății noastre, ci în temeiul iubirii lui Dumnezeu. Și atunci, dacă nu mai ai dreptatea de partea ta, cum poți să condamni pe altul în baza dreptății pe care n'o mai ai? Cât de mică și de neînsemnată este datorie aproapei noastre față de Dumnezeu! Dacă nu poți să ierți pe aproapele, din îndemnul iubirii; — iartă-l cel puțin din porunca dreptății, pe care n'o poți împlini în întregime oricât de mult ai ierta. Socoteala cu Dumnezeu, pe care trebuie s'o avem fiecare dintre noi, atâră în totul de felul în care te socotești cu cei de seama ta. Te socotești cu el, ascultând îndemnul iubirii, se va socoti și Dumnezeu cu tine tot pe baza

iubirii; nu ții seama nici de poruncile dreptății, Dumnezeu îți va dovedi că niciodată nu poți să repari nedreptatea săvârșită față de El, prin îmbrățișarea păcatului și călcarea poruncilor Lui.

* * *

4. Iubiți creștini. După cum vedeți, socoteala cu Dumnezeu are două fețe: o față care privește raportul nostru cu Dumnezeu și alta care privește raportul cu semenii noștri. Pilda Mântuitorului ne vorbește întâu despre prima față, care înseamnă rezultanta legăturii stabilite între om și Dumnezeu prin jertfa depe crucea Golgotei. Înțelegem din aceasta că Dumnezeu este celce iartă în primul rând. Dealtfel, cum ar fi putut să ajungă omul la înțelegerea iertării adevărate, dacă n'ar fi fost Dumnezeu, care să dea pilda iertării? Dar totdeauna, înțelegem că a pierit orice fel de desvinovățire pentru om, din clipa în care Dumnezeu s'a arătat iertător față de el.

Acest lucru ni-l face înțeles Mântuitorul, în timp ce povestește întâmplarea cu sluga nemiloasă: „Atunci, soții lui de slujbă, văzând cele petrecute s'au întristat foarte și venind au spus stăpânului toate cele ce s'au făcut. Atunci chemându-l pe el domnul său îi zice: slugă vicleană, toată datorie aceea ți-am iertat-o, fiindcă m'ai rugat. Nu se cădea oare ca și tu să ai milă de soțul tău, precum și eu am avut milă de tine? Și mâniindu-se domnul lui, l-a dat pe mâna călăilor, până ce va plăti toată datorie”. Cuvintele pe cari le îndreptează Stăpânul către sluga nemiloasă ne dezvăluie, în chip impreslonant, pricina pentru care mulți rămân lipsiți de darul și binecuvântarea lui Dumnezeu. „Slugă vicleană, toată datorie aceea ți-am iertat-o, fiindcă m'ai rugat”, deci nu pentru dreptate a căpătat sluga iertare, ci pentru rugăciunea făcută. Apoi mustrarea care rămâne valabilă pentru toate timpurile și are puterea să amuțească gura oricărui vinovat: „Nu se cădea oare ca și tu să ai milă de soțul tău, precum și eu am avut milă de tine?” Iubiți creștini. Nu treceți repede peste acest cuvânt, căci sentința cuprinsă în el rămâne definitivă, fără drept de apel. De-am avea puterea să păstrăm în minte neconștient acest cuvânt și să ne aducem aminte de el, câteori împrejurarea ne aduce să intrăm în socoteli cu aproapele nostru! Câte lucruri rele și păgubitoare ar fi înlăturate! Câte suflete ar fi ajutate să cunoască mai bine pe Dumnezeu și să se apropie de El! Dumnezeu ți-a arătat iubire, te-a iertat de-o datorie grea, a luat de-a-supra ta povara înăbușitoare a păcatului, ți-a înviorat sufletul și în inimă ți-a turnat simțiri vii și nădejdi, la cari nu mai aveai dreptul. Sunt acestea, fără îndoială, bunuri prețioase, cu cari nu odată te-ai lăudat. Dar cum? În loc ca ele să rodească și prin tine să fie împărțite și altora — spre slava lui Dumnezeu, — rămân sterpe? Stăpânul numește pe slugă *vicleană*, pentru că într'un fel stă în fața lui într'altfel față semenii săi. Pe stăpân îl roagă cu smerenie să-l ierte, iar pe aproapele lui îl suduește, îl brutalizează și-l chinuște. O asemenea slugă se înțelege că

nu se poate bucura până în sfârșit de iubirea lui Dumnezeu. Vine timpul când Dumnezeu trebuie să-i spună dureroasele cuvinte: pe mâna calailor, pânăce va plăti toată datoria, adevă pe veșnicie.

* * *

5. După cele zise până aci, o singură întrebare ne-ar mai rămâne, al cărui răspuns nedescopere tot tâlcul pildei de față. Întrebarea este aceasta: Poate cineva să prevadă rezultatele *socotelii* cu Dumnezeu? Sunt oameni, carl-și întorc ochi și întind mâinile către Dumnezeu numai în vremuri de nevoi grele. Cu siguranță că acestora le e peste putință să prevadă rezultatele *socotelii* cu Dumnezeu. Sunt alții cari se ostenesc să împlinească voința lui Dumnezeu, respectă poruncile bisericii și pe cât pot ajută și se poartă creștinește cu semenii lor. În adâncul lor sufletesc a rămas însă ceva vechiu, pe care

Duhul lui Dumnezeu nu l-a putut schimba. Inima lor e împărțită între credință în Dumnezeu și teama osândirii veșnice. Aceștia evită sistematic să cugete la cele ce vor urma după *socoteala*, pe care fiecare trebuie s'o aibă cu Dumnezeu. În sfârșit, există și o a treia categorie de creștin, cari au ajuns la conștiința vinovăției lor față de Dumnezeu, cari au primit jertfa Golgotei ca adusă pentru ei și în locul lor de Mântuitorul și s'au predat pe deantregul lui Dumnezeu. Aceștia prevăd rezultatele *socotelii* cu Dumnezeu, nu în sensul că sunt siguri de mântuire — cum greșit afirmă sectanții — ci în sensul că nu se îndoiesc nicicum de iubirea lui Dumnezeu, în slujba căreia și-au pus întreaga viață. Ca și Sfântul Apostol Pavel, ei pot zice oricând, cu bucuria duhovnicească care întrece orice fel de mulțămire pământească: „A treia mie este Hristos“. Între care Domnul să ne numere și pe noi.

Preot. MANEA POPESCU

STRĂDANIE RASPLATITA

Încep cu o amintire. În anul 1921 părintele mitropolit Miron chemase pe protopopi la o sfătuire pentru rânduirea mai temeinică a cererilor preoțești. În sala de primire a mitropoliei, lângă tabloul ucidării lui Abel, toți protopopii; vorbă lungă, planuri cu diuimul, laude personale cu asupra de măsură. Protopopul de atunci al Dâmboviței, mărunț, modest la chip și la port stă la spatele celorlalți, în tăcere mutescă.

— Bune vor fi planurile sfinților voastre, dar eu aş dori să ascultăm și pe protopopul de Dâmbovița, care mut, așa cum îl vedeți, și sfios, stând pela fund, a ținut cele mai bune cereri preoțești. Reușita cererilor lui m'a îndemnat să vă chem la această sfătuire. Artișolul cald al domnului S. Mehedinți, despre cererile preoțești din Brănești deasupra Târgoviștei mi-a adus multă bucurie.

Toți se întorc, mirați de aceste laude, spre protopopul Dâmboviței, care, tăcut, sta la spatele celorlalți. Până să se hotărască el la vorbă, i-au luat alții înaintea și el, bucurios, n'a mai ajuns la cuvânt.

La urma urmei ce cuvânt trebuia, când faptele vorbian ele. În județul Dâmbovița prin darul lui preoții se puseră pe lucru. Cererile preoțești acolo au început.

Pe lângă rostul lor de a lumina poporul prin slujbă și cântare în sobor, mult iubite de credincioși, cererile mai aveau virtutea de a apropia pe preoți, a-i împrieteni, a le arăta căile mai nemerite în păstoria lor. Fără porunci protopopești care — în firea omului — nu prea sunt iubite, ajuns-au preoții din nordul județului Dâmbovița să alcătuiască cel mai solid corp preoțesc pentru lucruri bune. Făc oamennii jertfe de bani și de timp, dar ei nu le simt: gândul preoției cu rost mântuitor în lume covârșește totul.

Ei s'au întovărășit într'o asociație a preoților dâmbovițeni care urmărește o casă preoțească cu internat școlăresc în Târgoviște, asociația lor întocmește con-

ferințele de vară din Pucioasa. Oriunde este vorba de o manifestare preoțească cu gânduri bune ei sunt nelipsiți. În retragerile preoțești din vara trecută au fost pildă celorlalți preoți. Gazeta lor — „Clerul Dâmboviței“ — e înstit gândită și scrisă, susținută cu banul lor dat de bună voe, nu strâns cu amenințări, ar trebui să fie pildă gazetăriei noastre preoțești, intrate în moedă duhoitoare.

Iată una din manifestările din vara trecută.

Universitatea populară din Vălenii-de-Munte proiectase o excursiune la Târgoviște și în alte părți.

Ei, cine să primească pe excursioniști în Târgoviște? Autoritatea administrativă n'a vrut să și i-a această însărcinare, — cauzele nu dorim să le știm — alte instituții nu erau sau nu puteau să lucreze. S'a făcut apel la asociația preoțească. Au primit cu grăbire și au lucrat cu avânt: casă, masă, sală, bilete, public, vreme și oameni împotriva, — nu-i lucru ușor.

— De ai ști câte trebuiesc la o primire de oaspeți! Și numai noi preoții fără ajutorul nimănui. Dar le-am uitat toate căci a ieșit totul bine. —

Iată și răsplata strădaniei lor venită dela un străin de neamul și confesiunea noastră. Printre excursioniști era și părintele S. Salaville, călugăr catolic, adânc cunosător al istoriei bizantine și director al renumitei reviste *Echos d'Orient*. Știința sa, cunoscut nouă dela congresul de bizantinistică din Belgrad, fiind invitat de domnul N. Iorga a ținut conferințe la Văleni și a luat parte la excursia studenților. Impresiile sale (favorabile țării și poporului nostru) l-a publicat în revista franceză *L'union des Eglises*. (VII Ianuarie—Februarie 1928, p. 395—400). Pagina privitoare la Târgoviște însoțită de patru vederi (vedere generală, biserica domnească, mitropolia veche, mitropolia nouă) sună astfel în traducere românească:

„Simpatia de care m'am bucurat la Văleni din partea studenților nu s'a desmințit nici o

clipă în cursul prea plăcutei și prea instructivei excursii facute cu toți, dela 16—20 August, prin județele Prahova, Dâmbovița, Muscel și Argeș, unde am vizitat multe localități, mănăstiri și biserici, am cercetat regiunea petroliferă și, să nu uit, cele trei capitale vechi; Târgoviște, Câmpulung și Curtea de Argeș.

În seara dintâi, la Târgoviște, masa a fost dată celor 100 de excursioniști de Asociația Preoților. Membrii de seamă ai clerului din județ, aproape 12 la număr, erau toți de față, fericiți să onoreze pe d-l Iorga, care este numit „Apostolul culturii naționale”. M'a impresionat foarte plăcut înfățișarea distinsă pe care o aveau acești preoți. La început cam nedumeriți de prezența mea, peste puțin se arată politicoși și încrezători cu mine. Oricum, notez cu o adevărată plăcere următoarea mică întâmplare.

Toți oaspeții își ocupaseră locurile în sala pregătită în acest scop. Unul din acești preoți bate din palme să se facă liniște, anunță rugă-

ciunea, zice cu glas înalt „Tatăl Nostru” și binecuvintează masa, pe când toată lumea stă în atitudine evlavioasă.

N'aș putea să afirm că d-l Iorga a fost cel mai surprins de acest moment neașteptat, dar în ce mă privește eu am fost adânc mișcat de această dovadă de spirit creștin într-o astfel de împrejurare. O semnez fără comentarii.”

Părintele Salaville găsește și alte vorbe bune pentru oamenii și locurile noastre, dar pentru nimeni n'a vorbit așa de cald ca pentru preoții Dâmbovițeni. Sfintii lor trebuie să se simtă răsplătiți de osteneală prin laudele aduse de acest învățat călugăr catolic. Căci se știe că propagandiștii catolici, — iar părintele Salaville este unul din ei, — nu sunt de loc darnici în laude față de preoțimea ortodoxă.

Preotul NIC M. POPESCU
Membru al Academiei Române

Din Clerul Dâmboviței
An. III, No. 10-11, 1923.

PLAN DE PREDICA SAU DE LECȚIUNE PRACTICĂ

PARABOLA CU OAIA PIERDUTĂ !

I. *Pregătire*: Omul este ființă sociabilă și ori de câte ori este smuls din sânul societății și osândit să trăiască razlețit și izolat de cercul semenilor săi, se lasă a fi copleșit de crize nostalgice.

Sociabilitatea este o lege firească comuna tuturor vietăților.

Sociabilitatea colectează puterea indivizilor, individualizează spiritul de jertfă și generalizează spiritul de necurmată solidarizare.

Mântuitorul ne zugrăvește aceste puteri talnice ale sociabilității umane, folosindu-se de viața turmelor de oi, numindu-se chiar pe Sine Păstorul Oilor: „Eu sunt păstorul cel bun”. Ioan X, 11,14.

El aseamănă grija păstorului pentru căutarea unei singure oi pierdute cu grija, pe care o depune un conducător de suflete pentru căutarea unui singur suflet pierdut și rătăcit din calea poruncilor dumnezeiești.

II. *Anunțarea*: Oaia pierdută.

III. *Tratarea*: 1) Se citește sau se rostește pe din afară cuprinsul parabolei Luca XV, 6 și 7.

2) Se va scoate în relief firea blajină și docilă a oilor spre a se vedea motivul pentru care Domnul aseamănă obștea credincioșilor cu turma oilor.

3. Se va arăta în amănunțimi grija ciobanului față de oile sale, precum și mijlocul de a se înțelege cu ele ca să le pătrundă mai adânc familiaritatea dintre credincioși și Conducătorul lor.

4. În asemenea gingașe raporturi violența și nesinceritatea sunt proscrise: iar năimitul când vede lupul venind, lasă oile să fugă.” Ioan X, 12.

„Păziți-vă de lupii răpitori, cari vin la voi în vesminte de oi” Matei VII, 15; XXIV, 4,5,11,24.

5. Rătăcirea unei oi produce multă îngrijorare bietului cioban nu atât pentru paguba pe care ar încerca-o el neaflând-o, ci pentru dragostea arzătoare care îl leagă pre el de fiecare dintre ele și mai ales pentru firea plăpândă a oilor sale care tânjesc după sora lor pierdută și dacă Doamne ferește... ar găsi-o undeva în vre-o prăpastie nu mai ascultă de vocea blajină și călăuzitoare a ciobanului lor și sar orbește în prăpastie după dânsa!

Se va insistă asupra acestor scene din viața turmelor și a ciobanilor ca să se poată scoate mai bine în relief grija păstorilor sufletești de credinciosul rătăcit, care poate să târască după sine gloate întregi de credincioși.

6) Se va explica cu amănunțime motivele pentru care Mântuitorul se folosește de numărul 100 de oi și spune că „de o oaie găsită se bucură mai mult de cât de cele 99.” Luca XV, 7.

a) Mântuitorul se folosește de numărul 100, fiindcă nu vrea să precizeze valoarea numerică a pildei. Numărul 100 este o bază numerică, care prin înmulțire — prin o simplă adăugire de nule dă numere incomensurabile, iar prin simplificare — prin simpla ștergere de nule, se reduce la **unitate**.

b) Mântuitorul se folosește astfel de numărul 100, fiindcă vrea să arate că după cum în matematică numai 1 are valoare personală, iar zerurile au o valoare veșnic dependentă de 1, tot asemenea în lumea sufletelor un singur suflet pierdut este o scădere nefericită, este o pagubă incomensurabilă.

Este de ajuns ca un singur suflet să se rătăcească, să se piardă, ca toate celelalte să se scandalizeze și să piardă în credință și în tărie.

O singură piatră o singură cărămidă scoasă

din temelie primejduște toată zidirea duhovnicească.

IV) *Asocierea*: Mântuitorul ne zugrăvește soarta sufletului rătăcit prin următoarele parabole:

1. Oaia pierdută.
2. Drahma pierdută.
3. Comoara ascunsă în țarină.
4. Mărgăritarul.
5. Fiul pierdut.

Oare în aceste texte evanghelice Mântuitorul se repetă? Hotărât nu! Iată explicațiunile pentru care Mântuitorul nu se repetă, ci face doar o gradațiune a împrejurărilor diferitelor rătăcirii și a diferiților rătăciți:

1. Oaia cea rătăcită se poate pierde în hățișuri și răslețită de turmă sbiară. Pentru asemenea suflete rătăcite, păstorul duhovnicesc are nevoie de **ureche** și de umăr sănătos.

Drahma pierdută se poate zari cu un ochiu ager și în căutarea unor asemenea suflete de aur pierdute în colbul vieții zilnice, îngrijitorii de suflete au nevoie de **ochiu pătrunzător**.

3. Comoara ascunsă în țarină preînchipue munca trudnică a celor cari se îndeletnicesc cu salvarea sufleteasca a celor alunecați.

4. Mărgăritarul preînchipue jertfa materială

pusă în serviciul de ridicare a celor naufragiați sufletește.

5. Fiul pierdut ne pune sub ochi pe rătăcitul în cele sufletești, care nici nu geme ca să fie auzit, nici nu bate la ochiu ca să fie zărit, nici nu solicită trudă sau jertfă materială din partea conducătorilor sufletești, ca să fie salvat, ci-și trezește singur **conștiința** și-și întărește **hotărârea** de ridicare — așa în cât se salvează singur.

V. *Aplicarea*: 1. Toți sântem oi rătăcite și numai Păstorul Hristos ne salvează și ne izbăvește: „Căci erați ca niște oi rătăcite, dar acum v'ați întors la Păstorul și Episcopul sufletelor voastre“. I Petru, II, 25.

„Și-Mi pun viața Mea pentru oi“. Ion X, 14,15.

2. Mântuitorul poartă grijă de cei cari cred și se încred întru totul purtării Sale de grijă: „Nu am pierdut dintr'înșii nici pe unul, pe cari Mi i-ai dat Mie“. Ioan XVII, 6; XVII, 12.

3. Respectarea preoților și a slujitorilor lui Dumnezeu ne asigură liniștea și tăria obștei credincioase: „Bate-voiu păstorul și se vor împrăștiă oile turmei“. Matei XXVI, 31.

Pr. Dr. MARIN C. IONESCU

Biserica „Cuiabu cu Barză“

MIȘCAREA MISIONARA

Protopopiatul Vălenii de Munte din județul Prahova a încheiat activitatea sa culturală din anul acesta cu 2 reușite cercuri pastorale ținute la reședință în zilele de 15 și 29 Iulie c., la care au participat preoții din întreg protopopiatul. În cursul acestei luni d-l Profesor N. Iorga a ținut împreună cu alți apostoli ai culturii neamului, prelegeri zilnice la Universitatea populară din Vălenii de Munte la care asistă tinerimea studioasă din întreaga țară. În darul ca la această monumentală operă cultural sufletească ce se clădește aici să adauge cât de puțin și clerul, P. C. Protopop D. D. Ștefănescu a chemat la o consfătuire pe președ. de cerc. misionari și judecăt. bisericii cu cari de comun acord au hotărât cele două ședințe.

Prima ședință 15 Iulie: Sf. Liturghie s'a oficiat la biserica M-tire Catedrala orașului în sobor de șapte preoți sub cond. P. C. Protopop D. D. Ștefănescu la care au asistat foarte mulți auditori dela cursuri. Majestatea cultului ortodox a mișcat adânc asistența. Cu toată competența Păr. Protopop la sfârșitul serviciului divin a explicat Evanghelia zilei, dând prețioase sfaturi pentru conducere în viață pioșilor ascultători. Răspunsurile au fost date de Corul preoților și cântăreților conduși de Pr. Ilie Popa Popești și Emilian Vlaiculescu-Bughile.

După masă D-na Euf. Pr. Dr. N. Popescu Boteanu inimoasa presidentă a asociațiunii Preotesele, a avut o consfătuire cu D-nele Preotese din acest Protopopiat, unde a înființat o filială. Au ținut frumoase cuvântări D-na Eufrosina Popescu, D-na Ecat. Pr. M. Șerpoianu secretara aso-

ciației și Pr. D. Ștefănescu, Protopop local, prin care au evidențiat rolul covârșitor ce-l pot avea preotesele ca ajutoare ale soților lor în îndeplinirea obligațiilor pastorale. La apelul făcut au aderat cu însuflețire toate d-nele preotese, înscriindu-se ca membre.

Ședința II-a 29 Iulie. Sf. Liturghie s'a oficiat la biserica Sf. Ap. Filip din Vălenii în Sobor de șapte preoți conduși de Cuc. Proistos N. Popescu ajutați și de ierod. Serafim Popescu din Sf. Mănăstire Keia. Momente cu adevărat înălțătoare. Serv. cu diacon nu prea cunoscut va rămâne ca o frumoasă amintire pentru evlavioșii creștini ce au participat. Răspunsurile la Sf. Liturghie date de corul preoților și cântăreților conduși de Pr. Emil Vlaiculescu a contribuit în bună parte la reușită. Cuc. Preot misionar Ion I. Nae dela parohia Râncezi a explicat minunea mulțirii celor 5 pâini și 2 pești. Într-o minunată expunere Cuc. Sa a făcut aplicație a învățaturii scoase din această minune la viața noastră. Păr. Protopop mulțumește mulțimii credincioșilor ce a asistat și îi invită la ședința publică ce va avea loc la orele 16 tot în biserică.

Ședința de după amiază se începe cu Acatistul Domnului nostru Iisus Christos mișcător citit de Cuv. Ierod. Serafim Popescu. Au mai urmat două rugăciuni cântate în cor de preoți și cântăreți după care Păr. Protopop vorbește de însemnătatea acestor manifestări religioase pentru deșteptarea sentimentului religios în bună parte pervertit din cauza atâtor lupte în viață.

Păr. Proistos N. Pop.-Ogretin desvoltă conferința:

Indreptarea Vieții prin Evanghelie. Cu duh convingător Păr. Confer. îndeamnă asistența ca în locul altor cărți cu conținut imoral și cari sunt cea mai puternică otravă ce se dă tineretului nostru astăzi, să citească și înțeleagă Sf. Scriptură, adevărata lege sfântă ce ne poate conduce sigur pe calea cea bună ce ne asigură un trai pașnic aici pe pământ și fericirea cea mult dorită dincolo de mormânt.

După ce se mai cânta de asistență rugăciunea „Tatăl nostru“ ședința se încheie, ducând fiecare cu sine mulțumirea că această zi a fost cu adevărat petrecută în curțile Domnului. Fie ca aceste străduințe ale cuc. purtători ai cuvântului Domnului să aibă rodul lor, că iată secerișul cu adevărat este mult dar secerători sunt puțini.

Cercul pastoral Fulga de Sus-Prahova a ținut ședință în comuna Sălciile.

Dimineața, la ora 8, s'a început Sfânta Slujbă, oficiată de un sobor de cinci preoți. Axionul cântat de părintele Proistos. N. Nicolescu pe glas V a mișcat cu multă putere inimile credincioșilor.

Predica a rostit-o Pr. Ioan P. Stoicescu, parohul parohiei Cioranii de Sus. A rămas adânc întipărită în inimile credincioșilor chemarea atât de puternică a părintelui predicator către urmarea cea adevărată a Domnului și Dumnezeului nostru Iisus Hristos, care este „calea, adevărul și viața“ (Ioan 14,6).

Părintele Proistos a arătat destul de limpede însemnătatea cercurilor pastorale și apoi a invitat pe credincioși la ședința de după masă.

După masă la ora 3, a urmat în localul școlii primare ședința publică; aceasta a fost deschisă de părintele Proistos, care în cuvinte calde îndeamnă pe săteni să-și deschidă inima numai la ceiace le poate aduce fericire aici pe pământ cât și în ceruri, după care recomandă spre ascultare pe Pr. Ioan P. Stoicescu, care tratează cu multă pricepere „despre beție și urmările ei“, descriind această plagă a neamului în culorile cele mai negre.

Urmează Pr. Stelian M. Tomescu, parohul din Fulga de Jos, care vorbește „despre Sf. Euharistie“. A arătat în lumina Sf. Scripturi și a scrierilor sf. Părinți acțiunea ei sfințitoare asupra creștinilor care o primesc cu vrednicie, terminând cu îndemnul puternic de a se apropia fiecare creștin „cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste“ de acest izvor de „viață veșnică“ (Ioan 6,54).

Ședința s'a încheiat de păr. președinte al clerului, aducând mulțumiri publicului pentru dragostea cu care i-a întâmpinat.

În ziua de 8 Iulie a. c. s'a dat în sala parcului comunal din Slănic-Prahova o prea frumoasă serbare religioasă, din inițiativa misionarilor din protopopiatul Văleni și cu concursul școlii de Țesătorie din Drajna-de-Jos. Scopul a fost mai mult preventiv, adică de a lumina poporul asupra învățăturilor mincinoase ce au la bază toate sectele (advențiști, baptiști, mileniști, pocăiți, etc.), și asupra pericolului ce prezintă sectele pentru țară și în felul acesta a opri propaganda sectară. Deși la ora 3, când a trebuit să înceapă serbarea,

a fost o ploaie torențială, totuși îndată după încetarea ploii vastă sală a parcului, a devenit necăpătoare față de localnicii slăniceni, precum și de vizitatori, toți și curioși și dornici de astfel de manifestări. Părintele misionar Ioan I. Nae-Râncezi-Nucșoara arată în cuvinte bine simțite pericolul ce l prezintă sectele, din punct de vedere național. Părintele misionar Ioan Șt. Vasilescu-Slon arată cât de mincinoase sunt învățăturile sectare din punct de vedere al credinței, arătând prin citiri din constituție, legea cultelor și din diferite deciziuni și ordine ministeriale, cum propaganda sectară pe toate le nesocotește, neținând seamă de nici o autoritate. Între timp s'au executat coruri pe 2 voci, recitări și foarte bine reușitele piese de teatru „Rătăciții“ și „Pocăiții“ de către elevele școlii de Țesătorie din Drajna de Jos, cari au stârnit multe aplauze și și-au atras admirația întregii asistenți. La urmă Părintele Mihail Popescu-Prăjani arată în simțite cuvinte publicului rostul și folosul mișcării misionare, aducând mulțămiri și laude preoților misionari precum și conducătorilor și elevelor școlii de Țesătorie, cari s'au asociat la aceste mișcări de folos și biserice și neamului. Fapt îmbucurător este că și publicul și autoritățile au început să dea toată atențiunea și concursul mișcării misionare în acest protopopiat și aceasta s'a învederat la Slănic, primăria urbei Slănic plătind 3000 lei transportul în trăsură până la Slănic și înapoi, iar proprietarii sălei oferindu-o gratuit pentru serbare. Acest lucru s'a observat și la Bălțești în ziua de 24 Iunie, când și unde D-nii Nișescu și Sălceanu ambii proprietari de mașine de curse, așa au fost de mișcați în timpul serbării, în cât nu au vrut să primească nimic ca plată pentru adusul dela gară la Bălțești și înapoi, în acea zi.

Activitatea Cercurilor pastorale din protopopia II Peret-Telorman:

1. a) CERCUL „SCRIOAȘTEA“ a ținut ședință în luna Aprilie în parohia Măldăeni.

Slujba divină s'a oficiat de preoți în sobor fiind fața un mare număr de credincioși, autoritățile comunale și d-l pretor al plășii Roșiori S. M. Fotescu. Predica s'a rostit de pr. Gh. Rizescu despre Ev. zilei. La sfârșitul Sf. Leturghii s'a oficiat Te-Deum pentru împlinirea a 10 ani de la alipirea Basarabiei la patria mamă, cu o cuvântare ocazională de pr. C. Marinescu.

De la biserică preoții au trecut la ședința intimă în care păr. președinte a vorbit despre pericolul sectei baptiste din punct de vedere moral religios și național.

La ora 2, după masa, preoții și cântăreții au început ședința publică la care a luat parte și părintele protopop venind de la cercul pastoral din Comuna Socetu. Ședința s'a deschis cu executarea cântării: „Ziua Invierii“ de cântărețul Dobre Mincă, după care păr. președinte rostește câte va cuvinte relativ la însemnătatea zilei „Alipirea Basarabiei.“

Conferința s'a ținut de Păr. Gh. Sima despre „Creștinul ca Cetățean al Comunei“. Păr. Protopop în cuvinte bine simțite arată munca depusă

de preoți și cântăreți pentru luminarea poporului și roagă pe cei prezenți a le răsplăti această muncă prin îndemnul lor față de cei ce n'au avut dragostea de a lua parte la aceste conferințe.

La sfârșit s'au executat diferite cântece și recitări de elevii școlii primare. Pentru fond s'au colectat 170 lei.

b) *In luna Mai, cercul a ținut ședință în parohia Scrioașteu.*

Sf. Leturghie s'a oficiat în Sobor de C. preoți la care au luat parte d-nii învățători cu elevii ai Cercului Cultural, câți va profesori de la liceul T. Anastasescu din Roșiori cu elevii, autoritățile comunale și puțin popor.

Predica s'a rostit de pâr. N. Marinescu, președintele Cercului despre Evanghelia zilei. La sfârșitul Sf. Leturghii s'a oficiat parastas pentru eroii din comună, după aceia preoții au intrat în ședința intimă în care pâr. Al. Popescu a tratat subiectul „La lupta dreaptă.”

După masă a avut loc ședința publică la școală care s'a deschis cu cântarea „Imnul Regal” de fanfara Liceului din Roșiori și o mică cuvântare de Pâr. Președinte. Prima conferință despre „Idealul național, după război” a ținut-o D-l Învățător Manolache, iar al doilea vorbitor a fost Pâr. C. Marinescu având ca subiect „Căminul Cultural” Cercul a fost vizitat și de P. C. Protopop Floru Ionescu însoțit fiind de d-l pretor al plășii Roșiori.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 100 lei.

c) *In luna Iunie Cercul a ținut ședința în parohia „Cuv. Paraschiva” din Roșiorii de Vede.*

Predica s'a rostit de Pâr. Emil Teodorescu cu explicarea pericopei Evangheliei. După Sf. Leturghie s'a oficiat parastas pentru eroii din parohie la care Pâr. Președinte în câteva cuvinte a arătat meritele celor morți și datoria ce o avem noi cei vii ca în totdeauna să ne aducem aminte de ei.

De la biserică preoții au trecut în ședința intimă la care s'a discutat pericolul pentru Biserică din partea sectelor.

Ședința publică nu s'a mai putut ține, fiindcă D-nii profesori și elevii liceului T. Anastasescu din localitate, au dat o serbare pentru public în grădina orașului. La propunerea Pâr. Președinte, preoții și cântăreții Cercului au făcut cu toții o ședință în care C. Sa într'o dare de seamă a arătat munca depusă de preoți și cântăreți în cursul anului 1 Sept. 1927-30 Iunie 1928, mulțumind tuturor pentru dragostea cu care au răspuns la datorie. Fondul Cercului s'a mărit la 1706.25 lei din care s'au distribuit broșuri în mod gratuit la popor în sumă de lei 470.

Din partea preoților a luat cuvântul Pâr. C. Marinescu, iar din partea cântăreților D-l D. V. Mincă mulțumind cu toții Pâr. Președinte pentru zelul ce a depus în conducerea acestui Cerc.

2. a) CERCUL „MERIȘANI” a ținut ședință în luna Aprilie în parohia Socetu. Sf. Leturghie s'a oficiat de preoții: Gh. Gh. Ungurelu președinte, Gr. Ungurelu și T. M. Oprescu. În timpul Sf. slujbe în mod inopinat a sosit și P. C. Protopop Floru Ionescu, Predica s'a rostit de pâr. T.

M. Oprescu. După slujbă P. C. Părinte Protopop și preoții prezenți au oficiat Te-Deum de mulțumire cu ocazia împlinirii a 10 ani de la unirea Basarabiei.

P. C. P. Protopop într'o cuvântare înălțătoare a arătat însemnătatea zilei din punct de vedere național și că aceasta datorită numai jertfei eroilor căzuți pe câmpul de luptă.

Ședința publică nu s'a mai ținut, fiind lipsă conferențiarul Pr. N. Constantinescu-Dobrotești.

b) *In luna Mai Cercul a ținut ședință în parohia Didești.* Serviciul divin s'a oficiat de P. C. Protopop în sobor cu toți preoții Cercului, în în asistența unui foarte mare număr de credincioși. A predicat P. C. Părinte Protopop despre minunea săvârșită de Mântuitorul Iisus Christos asupra orbului din naștere, insistând mult asupra orbirii sufletești. Cuvântare P. C. Sale a produs mult efect în inimile credincioșilor, căci numai printr'o orbire sufletească cu o săptămână înainte avusese loc o rebeliune în această comună, potolită numai grație vigilenței organelor administrative.

În timpul predicii sosind și D-l I. Fotescu pretor plășii. D-sa, după predica P. C. Părinte Protopop, cerându-și voe, a îndemnat pe cetățeni în fața altarului să fie cinstiți și cu supunere către autorități care sunt dela Dumnezeu orânduite.

Din biserică preoții și credincioșii au mers la monumentul eroilor, de curând ridicat și au oficiat obicinuitul parastas.

Ședința publică s'a ținut în localul școlii la ora 3 p. m. A vorbit Pâr. Președinte Gh. Ungurelu despre «Christos rege al patriei» și Pr. N. Constantinescu-Ciurari despre «grădinarie». Ședința s'a încheiat cu diferite cântece executate de elevii școlii conduși de d-l Director.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 60 lei.

c) *In luna Iunie cercul a ținut ședință în parohia Zâmbreasca.* Sf. Slujbă s'a oficiat în sobor de preoți. Predica s'a rostit de Pr. Gh. Ungurelu despre Evanghelia zilei. După slujbă s'a oficiat parastas pentru eroi la care a cuvântat Pr. M. E. Popescu.

La ședința intimă a vorbit Pâr. N. Constantinescu-Ciurari despre «budgetul parohial».

Ședința publică s'a suspendat într'un câț în acea zi fiind bălci în comuna vecină Ciolănești, toată lumea a plecat acolo pentru diferite interese.

3. a) CERCUL STRÂMBENI a ținut ședință în luna Aprilie în parohia Miroși la bis. filială din Com. Surulești.

Serviciul divin s'a oficiat de P. C. P. Protopop Floru Ionescu împreună cu preoții cercului. Predica s'a rostit de Pâr. Protopop vorbind despre Evanghelia din Dum. V a marelui post. La sfârșitul slujbei s'a oficiat parastas pentru eroi la care a vorbit tot Pâr. Protopop, arătând că avem o sfântă datorie de a cinsti memoria acestor eroi care prin sângele lor s'au făcut pildă de iubire pentru biserică și patrie.

În ședința intimă pâr. Lucian Popescu a făcut recenzie cărții «Varlaam și Ioasaf» de pâr. I. Mihailescu.

Ședința publică s'a ținut după masă în localul

școalei. Au participat d-nii învățători locali cu elevii, autoritățile comunale și un mare număr de enoriași. După cuvântarea de deschidere a Păr. Protopop a conferențiat păr. I. Mocanu despre «Credința răstăcite în familia Creștină» și păr. Eftimie Popescu despre cultura viței de vie.

La sfârșit s'au executat câteva imne religioase de cântăreți, iar păr. Protopop rezumând conferințele rostite îndeamnă pe săteni a urma sfaturile ce li se dau pentru binele lor sufletesc și trupesc.

Pentru fondul Cercului s'au adunat 90 lei.

b) *In luna Mai Cercul a ținut ședința în parohia Miroși.* Serviciul divin s'a oficiat în sobor de preoți, iar răspunsurile s'au dat de corul cântăreților. A predicat Păr. Marin Radu despre Evanghelia zilei.

La sfârșitul Sf. Leturghii s'a oficiat parastas pentru eroii din comună.

În ședința intimă Pr. Gh. Popescu a făcut recenzia cărții „Parastasele” de Păr. I. N. Ionescu.

Ședința publică a avut loc în local școalei după masă. A conferențiat Păr. I. Mocanu despre „îngrijirea curții și a grădinii și îngrijirea”, după care Cântăreții conduși de președintele lor Ștefan Marinescu au executat diferite cântece naționale și bisericesti.

Atât la biserică cât și la școală poporul a răspuns cu multă dragoste prin prezența lor.

Pentru fondul cercului s'au colectat 147 lei.

c) *In luna Iunie cercul a ținut ședința în parohia Gumești.* Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de preoți iar răspunsurile s'au dat de Corul Cântăreților, în asistența D-lui Director al școalei cu elevii, Șeful de post, Secretarul Comunii și un mare număr de săteni.

A predicat Păr. V. Nănescu despre „Credința Creștină”. La sfârșit s'a slujit parastas pentru eroi, după aceea preoții au intrat în ședința intimă în care Păr. Președinte a pus în discuție unele părți din Noua Lege bisericească.

După masă a avut loc ședința publică în localul școalei primare. Toată asistența cu multă evlavie a ascultat cântarea rugăciunii „Tatăl Nostru” executată de Corul Cântăreților. Conferința s'a ținut de Păr. Președinte despre: „Datoriile soților între dâșii”. Apucăturile sălbatice și păgâne observate în unele familii sunt din cauza lipsei de creștere în spirit creștin.

A doua conferință s'a ținut de Păr. Marin Radu despre: „Nevoia de a aduce pe doctor în caz de boală”. Ambele conferințe au fost ascultate cu mult interes de cei prezenți.

Pentru fondul cercului s'au colectat 191 lei,

4. a) CERCUL «SF. IOAN CHRISOSTOM» a ținut ședința în luna Aprilie în parohia Ciolănești Deal I. Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de preoți în asistența unui mare număr de credincioși. A predicat Păr. Gh. D. Popescu despre Evanghelia zilei (Dum. Mironosițelor). După Sf. Leturghie s'a slujit obicinuitul parastas pentru eroi și Te-Deum de mulțumire cu ocazia împlinirii a 10 ani de la anexarea Basarabiei. D-l in-

vățător A. Marinescu a ținut o cuvântare ocazională.

De la biserică preoții au trecut în ședință intimă la care s'au discutat cum trebuiesc săvârșite diferite servicii religioase ca: Botezul, Maslu, Cununia etc.

După masă la ora 3 a avut loc ședința publică în localul școalei. Păr. Gh. D. Popescu în cuvântul de deschidere a arătat însemnătatea sărbătorii naționale „Alipirea Basarabiei” după care Păr. I. Gâdea și-a dezvoltat conferința sa despre „Biserica Ortodoxă și Sectele”.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 100 lei.

b) *In luna Mai cercul a ținut ședința în parohia Sfîntești.* Preoții au săvârșit numai serviciul Utreniei și parastas pentru eroi în biserică filială de lemn fiind închisă din cauza ruinii, iar cea parohială e dărâmată din temelie. La parastasul pentru eroi a vorbit în mod simțit preotul-învățător I. Popescu-Gărăgău.

În ședința intimă s'a discutat despre «Atitudinea preotului față de frământările politice».

După masă s'a ținut ședința publică la școală la care a vorbit D-l învățător și cântăreț A. Marinescu despre «Sărbătorile păgânești».

Pentru fondul cercului s'a colectat suma de 30 lei.

c) *In luna Iunie Cercul a ținut ședința în parohia Gărăgan.* Serviciul divin s'a oficiat cu deosebită solemnitate de preoții Cercului în asistența autorităților comunale, d-nii învățători cu elevii, văduvele de război și mult popor.

Răspunsurile Sf. Leturghii s'au dat de corul școalei sub conducerea d-lui director D. Marinescu.

A predicat Păr. I. Popescu despre Ev. zilei scoțând în relief virtutea Creștină «Caritatea». La sfârșit s'a oficiat parastas pentru eroii din comună cu o cuvântare însușită de rostită de Păr. I. Gâdea.

După masă s'a ținut ședința publică la școală, unde din vreme se făcuseră frumoase decoruri din inițiativa Părintelui-învățător și ceilalți colegi. După cuvântul de deschidere al Păr. I. Popescu, Păr. I. Gâdea își dezvoltă conferința sa despre „Jurămintele false, respectul datorit Bisericii și reprezentanților ei”. După Conferință au urmat declamațiuni, monoloage și recitări de poezii și piesa „Lângă pământ” de elevii școalei, care a stârnit o vie și animată impresie asupra auditorilor.

Ședința s'a încheiat de păr. președinte cu cuvinte de mulțumire pentru d-nii învățătorii, prin concursul cărora cercul a avut o reușită așa de frumoasă, și pentru locuitorii comunii, care i-au primit cu atâta dragoste.

Pentru fondul cercului s'au colectat 52 lei.

5. CERCUL „ROȘIORII DE VEDE” a) *In luna Aprilie a ținut ședința în parohia Nenciu-lești.* Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de preoți iar răspunsurile s'au dat de Corul școalei primare condus de d-nii învățători. A predicat Păr. Paul Ionescu despre Evanghelia zilei. La sfârșit s'a oficial Te Deum de mulțumire pentru împlinirea a 10 ani de la alipirea Basarabiei și pa-

rastas pentru eroi la care a vorbit Păr. C. Stoicescu în cuvinte mișcătoare, C. Sa făcând și campania ca confesor militar în război.

După masă a avut loc ședința publică la școală bine pregătită. După cuvântul de deschidere al Păr. Președinte, a conferențiat Păr. Leanca Florea despre „Biserica Ortodoxă și sectele”. Au urmat apoi diferite cursuri cu elevii și recitări de poezii.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 200 lei.

b) *In luna Mai cercul a ținut ședința în parohia Albești.*

De dimineața la biserică s'a oficiat slujba divină în sobor.

Predica s'a rostit de Păr. Cr. Popescu despre Ev. zilei. La sfârșit s'a oficiat parastas pentru eroi cu o cuvântare rostită de Păr. Președinte.

După masă s'a ținut ședința publică în localul școlii. La început cântăreții au cântat „Împărate Ceres”, elevii au executat câteva Coruri și recitări apoi Păr. Cr. Popescu și dezvoltat conferința despre „Sf. Taine”.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 100 lei.

c) *In luna Iunie Cercul a ținut ședința în parohia Peretu I.*

Serviciul divin s'a oficiat de P. C. Protopop Floru Ionescu înconjurat de preoții cercului în fața unei foarte mare număr de credincioși. Predica s'a rostit de P. C. Protopop despre „Sfinții Părinți”.

După masă a avut loc ședința publică la școală împreună cu a d-lor învățători din Cercul respectiv. Păr. Protopop deschide ședința, dând cuvântul Păr. T. Perețeanu care dezvoltă conferința despre „Secte”. Din partea D-lor învățători a vorbit d-na Mircioiu despre „Creșterea Copiilor”. În încheiere vorbesc D-l Pretor I. Fotescu, Păr. Protopop și Păr. C. Stoicescu președintele Cercului apoi d-nii învățători și-au continuat programul mai dinainte stabilit în fața unei foarte mari asistente.

6. CERCUL «BÂRLA» a) *In luna Mai a ținut ședință în parohia Stoborăști.*

Serviciul divin s'a oficiat în sobor de toți preoții cercului. A predicat Păr. I. P. Popescu despre „Rugăciune” și Post, iar la sfârșit s'a oficiat parastas pentru eroi.

Intre orele 11—12 preoții au intrat în ședința intimă în care Păr. N. Popescu a vorbit despre „Baptiști”.

După masă în localul școlii s'a ținut ședința publică, la care se observea lipsa sâtenilor iar cei prezenți fiind mai mulți din cei tineri între 20—25 ani. Conferința s'a ținut de Păr. P. Dumitrescu vorbind despre Art. X din Simbolul Credinței, iar Păr. Gh. Voinescu despre „Înjurături”. La sfârșit s'au executat cântece și recitări de poezii cu elevii școlii.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 78 lei.

b) *In luna Iunie Cercul a ținut ședința în parohia Urleni.*

Serviciul divin s'a oficiat în sobor de preoți. A predicat Păr. T. Dumitrescu despre Ev. zilei.

După masă s'a ținut ședința publică în Școală. Prima conferință s'a ținut de Păr. I. C. Boldescu

cu explicarea Art. IX din simb. Credinței; iar a doua de Păr. I. T. Popescu despre «Respectarea Sărbătorilor». La sfârșit s'au executat diferite coruri și recitări de poezii cu elevii școlii.

Pentru fondul Cercului s'au colectat 103 lei.

PREOȚI DECEDAȚI

Pr. Iordache Dumitrescu, născut la 25 Noembrie 1852 în comuna Curcani jud. Ilfov circ. I., a urmat școala primară în satul natal, apoi cursul inferior al Seminarului Central din București.

S'a căsătorit în anul 1872, fiind hirotonisit preot pe seama parohiei Lămoțești jud. Ilfov, în luna Septembrie 1884.

După 4 ani de funcționare aci, în anul 1888, a trecut la biserica Manu Cavafu din Capitală, unde a funcționat până la încetarea sa din viață, 15 Iulie a. c.

A fost distins cu rangul de „Sachelar” și „Medalia Jubilară”.

Dumnezeu să-l odihnească.

Decedatul preot I. Stănulescu de la parohia Crevenicu jud. Vlașca circ. II., are 66 ani cu 42 ani serviciu.

A slujit întâiu la parohia Coșoaia jud. Vlașca, iar în anul 1924 a fost transferat la parohia Crevenicu.

A fost și învățător suplinitor și conducător al Băncii Populare din Coșoaia.

Pe urma lui rămâne soția și un copil adoptat în vârstă de 30 ani și o avere frumușică.

Pr. Ioan Colțeanu s'a născut la 1857 luna Octombrie 14, în comuna Ungheni jud. Argeș. Cursul primar l'a absolvit în orașul Pitești în anul 1876, iar în anul 1880 a terminat Seminarul din Curtea de Argeș.

La 1883 a fost hirotonit în preot pe seama parohiei Beuca. Până la hirotonie, de la 188-1883 a ocupat postul de învățător în comuna Ungheni-Argeș.

Decedat în anul 1928 luna Iunie 11, la etatea de 71 ani și după un apostolat de 45 ani dus cu demnitate și cinste, iar ca recunoștință din partea fiilor săi sufletești a fost frumoasa și pioasa manifestare ce i-au făcut, petrecându-l cu lacrimi pe vrednicul și bunul lor părinte la locașul său de veci.

Dumnezeu să-l odihnească.

CEREȚI

NOUL TESTAMENT

traducere de

Părintele GRIGORE PIȘCULESCU

la Institutul Biblic, Sf. Sinod,
strada Antim, București.

Broșat 70 lei. = Legat flexibil 100 lei.

CRONICA INTERNA

Câteva date asupra organizării „săptămâna de retragere”;—1. Săptămâna de retragere se va ține la Sf. M-re Keia-Prahova și pentru că acolo nu pot fi adăpostiți decât cel mult 50 preoți, se va ține 3 săptămâni consecutive cu 3 grupe de câte 50 preoți fiecare grup.

2. Săptămânile vor fi acestea: I. 17—24 August. II., 24—31 August și III., 31 August—7. Septembrie a. c.

3. Punctul de întâlnire al preoților din aceeași grupă va fi stația Măneci-Ungureni de pe Valea-Teleajenului. Grupa I se va afla în stația susnumită în ziua de 17 August a. c., ora 12 din zi; grupa II a în ziua de 24 August aceeași oră și grupa III a în ziua de 31 August a. c., aceeași oră. Pentru aceasta, preoții, cari trec prin București, vor trebui să plece din Gara de Nord cu trenul de 7 dim. pentru a fi în Ploști înainte de ora 9 dim. când pornește trenul spre Măneci-Ungureni. E absolut nevoie să se respecte întocmai itinerariul de călătorie întrucât în stația Măneci-Ungureni vor fi angajate mai dinainte trăsurile pentru drumul până la M-re Keia.

4. În săptămâna I-a de retragere vor lua parte câte 6 preoți din următoarele protopopiate: Protopopiatele I, II și III din București, Protopopiatele I, II și III din jud. Ilfov și Protopopiatul I din jud. Mușcel.

În săptămâna II-a vor lua parte câte 6 preoți din Protopopiatele: I, II și III din jud. Teleorman, I, II și III din jud. Vlașca și protopopiatul II din jud. Mușcel. În săptămâna III-a vor lua parte câte 6 preoți din protopopiatele I, II și III și IV din jud. Prahova și I, II și III din jud. Dâmbovița.

P. P. C. Protopopii vor merge în grupa în care sunt repartizați preoții din Protopopiatul respectiv.

5. În ce privește scopul ce se va urmări în cursul săptămânii de retragere, se atrage atențiunea preoților asupra articolului de fond din „Apostolul” Nr. 12 de la 15 Iulie a. c., „Săptămâna de retragere”, în care se găsește precizată această chestiune.

P. P. C. C. Preoți și Profesori Universitari; I. Mihălcescu, I. Popescu-Mălăești, Grigorie Pișculescu și Arhim. I. Scriban vor veni, alternativ, pentru a ține conferințele necesare cu câte o grupă. Tema principală: Vieța religioasă personală a preotului și sfânta împărtașanie.

În deliberările Sf. Sinod venind mai multe cereri de ale tinerilor candidați la preoție, dintre cari unii chiar aleși și confirmați pe seama anumitor parohii, de a li se aproba desfacerea logodnelor bisericesti contractate cu diferite tinere, fie că acestea nu mai voesc să facă căsătoria, fie că părinții lor se folosesc de situația specială a candidaților de preoție, pentru anumite scopuri materiale, Sf. Sinod în ședința din 29. Mai a. c., pe deoparte în scopul ca pe viitor să fie scutit de asemenea cereri, iar pe de alta ca să ferească pe candidații la preoție, a hotărât să nu mai facă logodnă bisericească cu viitoarele lor soții de cât odată cu cununia religioasă.

Publicăm mai jos următoarea Decizie a Ministerului Cultelor, prin care se reglementează activitatea diferitelor Asociații religioase sectante:

Noi, Ministru Secretar de stat la Departamentul Cultelor și Artelor, având în vedere dispozițiunile art. 24 al legii pentru regimul general al Cultelor, promulgată cu Inaltul Decret Regal Nr. 1993 din 12 Aprilie a. c., și publicat în Monitorul Oficial Nr. 89 din 22 Aprilie a. c., până la promulgarea regulamentului de aplicare a acestei legi,

DECIDEM,

Următoarele cu privire la Asociațiile religioase:

Art. 1.—Este cu desăvârșire interzisă orice activitate a următoarelor asociațiuni religioase: 1. Nazareni 2. Asociația internațională a studenților în Biblie (Mileniști) 3. Adventiștii reformați 4. Secerătorii, 5. Penticostaliștii, 6. Inochentiștii, întrucât doctrinele lor sunt de natură a aduce atingere legilor și instituțiilor Statului și prin practicile lor contravin ordinii publice.

Art. 2. — Asociațiunile adventiste de ziua a șaptea și asociațiunile baptiste cari se vor bucura de toate drepturile și libertățile pe cari constituția le acordă asociațiunilor în genere. În interesul ordinii publice asociațiunile amintite vor putea funcționa numai în condițiunile următoare:

a) Predicatorii, al căror nume va fi adus la cunoștința Ministerului Cultelor, iar de acesta, prin prefecturile respective, la cunoștința autorităților administrative locale, să fie cetățeni

români, care să se bucure de plenitudinea drepturilor civile și politice și nu ar fi fost condamnați prin sentințe definitive pentru vre-o crimă sau delict.

b) Adunările religioase se vor ține numai în casele de rugăciuni destinate acestui scop și anunțate ca atare organelor administrative locale.

Inchiderea caselor de rugăciuni din partea autorităților administrative și polițienești, se va putea face numai în urma ordinului direct al Ministerului de interne, după avizul Ministerului Cultelor.

c) Slujbele religioase, cari prin natura lor trebuiesc săvârșite în afară de casele de rugăciuni, se vor face cu observarea strictă a dispozițiilor legilor și regulamentelor pentru ordinea publică, evitându-se orice acte, cari ar putea aduce vre-o jignire cultelor recunoscute sau ar constitui demonstrațiuni împotriva lor.

d) Asociațiunile religioase amintite mai sus sunt datoare a aduce la cunoștința Ministerului Cultelor orice ajutoare materiale primite direct sau indirect din străinătate. (Art. 9. al Legii pentru regimul general al Cultelor).

e) Este strict interzis asociațiunilor religioase a primi sau înscrie printre membrii lor persoanele cari au părăsit un cult recunoscut jără îndeplinirea formalităților prevăzute în art. 45 al legii pentru regimul general al Cultelor.

f) Congresul asociațiunilor amintite se va putea ține numai cu aprobarea Ministerului de Interne, dată cu avizul prealabil al Ministerului Cultelor.

g) Asociațiunile baptiste din Transilvania și județele vecine, vor funcționa conform dispozițiilor art. 51 din legea pentru regimul general al Cultelor în cadrele statutului aprobat cu Decizia Nr. 1803 de la 12 Ianuarie 1928, dată pe baza Jurnalului Consiliului de Miniștri Nr. 2680 din 21 Noembrie 1927 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 14 din 19 Ianuarie 1928.

Art. 3.—Toate dispozițiunile anterioare contrare acestei Deciziuni, sunt și rămân abrogate.

Art. 4.—Domnul Director General al Cultelor Minoritare este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

— In legătură cu închirierea pământurilor în plus din parohii, Sf. Mitropolie a luat următoarea dispozițiune, asupra căreia atragem atențiunea c. c. preoți:

Mi-au venit la cunoștință câte-va cazuri

foarte supărătoare cu privire la specula, ce s'a făcut de unii interesați în jurul arendării pământurilor disponibile (în plus) din unele parohii și filiale. Mi le-au denunțat înșiși țărani doritori a le lua în arendă prin licitație deschisă. Iată ce frumos se exprimă: „Nu-i păcat înaintea lui Dumnezeu, ca fondurile cu mărețe scopuri creștinești, în cari ai dispus să se verse aceste arenze, să fie atât de păgubite în folosul unor puni nesăturate“? Paguba este foarte evidentă. Asemenea cazuri mai sunt multe de tot.

De aceea trebuie să punem capăt cu toată energia continuării acestei specule, căci ajungem să ne critice aspru țărani mai idealști, și să ne compromitem organizația bisericii și pe slujitorii ei în fața credincioșilor, cari își vor câștiga alți conducători duhovnicești, mai mult călăuziți de scopurile superioare ale bisericii.

Precum protopopii sunt datori și trebuie să cunoască situația acestor pământuri și fiecare caz. Ei trebuie să vegheze, ca în tot locul să se dea în arendă pe calea licitației, făcute sub presidenția lor sau a unui delegat de toată încrederea. Ii fac pe toți atenți la acea că eventualele hotărâri, neexactități, eludări a publicității largi înainte de licitație etc. ies la iveală ori mai iute ori mai târziu, și atunci v'a aparea compromis și protopopul înaintea Mea.

Indatoresc din strict pe toți P. C. Protopopii, 1. să-și completeze datele asupra situației fiecărui pământ, 2. să facă toți pașii pentru darea în arendă prin licitație ca prin preț cât mai favorabil, 3. înainte de ziua licitației să se îngrijească a se face cea mai largă publicitate, ca să concureze cât de mulți 4. în cazurile mai delicate a conduce însuși licitația. În alte cazuri poate trimite delegați.

Fac personal responsabili pe P. C. Protopopii de ori ce întrelăsare, de hotărâri personale, de neobservarea la timp a tendințelor de speculă.

Suntem siguri că — dacă toți vor fi la locul lor — venitul acestor pământuri se va triplifica. Mai înainte acest venit a intrat în vistieria țării; iar acum a trecut la Arhiepiscopie și va fi folosit pentru cele mai nobile scopuri, de cari vor beneficia nu numai unii, ci toți preoții și biserica ca întreg.

O demisiune impresionantă.

Arhiepiscopul Randal Cantuar, Primatul Angliei și Arhiepiscop anglican de Canterbury a demisionat din amândouă posturile. Imprejurările în care s'a produs aceasta paretisire și pricinile care au determinat-o, în adevăr, dau gestului Arhiepiscopului anglican un caracter de o impresionantă măreție. Fără gesturi teatrale, fără interviuri pela toate gazetele dornice de senzație eclesiastică; în sfârșit, jără a lăsa măcar bănuiala că în fundul sufletului său pirotește acea vanitate care face pe mulți să se socotească; în asemenea împrejurări, indispensabili și că fără de ei lumea se va prăpădi, — Primatul Angliei, la vârsta respectabilă de 80 de ani părăsește Palatul Lambeth cu conștiința împăcată că misiunea lui e terminată. Mai drept: misiunea lui e eșuată.

Spirit creștin ecumenic și convins că ecumenicitatea creștină nu se poate realiza de cât pe bazele tradiționalismului sacramental și doctrinar creștin, el era partizantul convins al acelei partide din Biserica anglicană care se nevoește să înoade firul tradițiunii acelei Biserici, din locul de unde a fost rupt de Reformă.

El credea că, înainte de realizarea ecumenicității creștine Biserica anglicană, în prealabil, trebuie să se așeze pe acele temelii eterne ale Bisericii lui Christos: sacramentul și dogma. De aceea toată păstoria lui ca Episcop și ca Primat al Bisericii sale, dar mai ales după ce marea catastrofă, războiul, a silit Reforma la o aspră verificare, a fost o străduință necontenită ca să abată valurile năvalnice din Biserica anglicană spre mlașca cea vechie, spre ecumenicitatea celor zece veacuri primare ale Creștinismului.

Însă, o asemenea abatere nu se poate face de cât pe două căi: ori pe cale de evoluțiune lentă; ori pe calea urmată de Reformă. Spirit practic de englez, el a preferit pe cea dintâi. O evoluție lentă, dar conștient îndreptată către finalul: Doctrină și Sacrament. Tot rostul revizuirii Cărții de Rugăciuni, toată strădania depusă în această chestiune n'avea alt scop de cât acela de a introduce, încet și pe nesimțite, în Cartea de Rugăciuni a Bisericii anglicane indicatoarele de direcție, legale și durabile ale unei cărări care trebuia neapărat să și termine în tradițiunea Soborilor ecumenice ale Bisericii creștine.

Dar, n'a izbutit.

Parlamentul, instanța îndreptățită după spiritul Reformei să-și spună ultimul cuvânt autorizat, de două ori a respins, ceiace Biserica prin reprezentanții săi, i-a supus spre ratificare. Spiritul laic a învins spiritul eclesiastic. Idealul păstoriei Primatului Randal Cantuar e distrus, fără menajamente, de mâna iconclastă a laicismului. Iar Arhiepiscopul de Canterbury, Primatul Angliei, a crezut că fără ideal rămânerea sa mai departe, în posturile pe care le ocupă, e fariseism. De aceea a tras imediat consecința: demisiunea.

E impresionantă, ca o jertfă de mucenic, a-ceasta demisiune!

SENEX.

Prima traducere a Evangheliei în bulgărește. Dumineca 17 Iunie, atât în Sofia cât și în câteva orașe din provincie, s'a sărbătorit cu mult fast centenarul primei traduceri a Evangheliei în bulgărește. După cum se știe tipărirea acestei traduceri s'a făcut din îndemnul și cu cheltuiala Mitropolitului muntean Grigorie. Curios, că presa religioasă bulgară trece sub tăcere acest amănunt, dacă poate fi numit așa.

Un nou decan a fost ales la facultatea de teologie din Sofia; anume D-l Ivan Snegarov, titularul catedrei de istoria bisericii bulgare, cunoscut prin mai multe lucrări importante dintre care: Istoria Arhiepiscopiei de Ohrida și Climent de Ohrida.

Absolvenții de seminar în timpul când dădeau diploma, cum și la serbare au fost onorați cu vizita celor patru mitropoliți bulgari membri ai Sf. Sinod. Este un vechiu obicei la bulgari ca diplomele de absolvire de seminar să fie înmânate titularilor chiar de președintele Sf. Sinod dacă este posibil sau dacă nu, de unul din mitropoliți, membru al Sf. Sinod. Inchipuțiți-vă cât de mult va fi influențând asupra preoților de mâine sfaturile alese date în asemenea ocaziuni de către bătrânii sinodali.

Încă un milion de dinari din partea sârbilor au fost puși la dispoziția Sf. Sinod bulgar spre a fi întrebuințați la repararea bisericilor dărâmate de cutremur.

Glubokovski, renumitul profesor rus, a fost invitat să citească câteva lecții la Upsala. După câteva zile va pleca spre Suedia trecând prin țara noastră.

Institutul teologic ortodox rus din Paris a fost înființat în anul 1925. Cursul durează 3 ani. Este considerat ca o instituție de învățământ superior, recunoscut ca atare de legile franceze. Toți studenții locuiesc în institut. În cursul anului școlar curent se va da prima serie de licențiați.

În anul școlar 1926-27 studenții anului I și II au studiat după următorul program: 1) Vechiul Testament, 2) Noul Testament, 3) Teologia Dogmatică 4) Patrologia 5) Istoria Bisericii generală și rusă 6) Istoria Bisericii de Apus 7) Liturgica 8) Filosofia 9) Logica 10) Limba slavă 11) Limba greacă 12) Limba latină 13) Teoria muzicii bisericești.

Biblioteca institutului numără deja 1412 volume. Au citit lecții: Bulgakov, Episcopul Veniamin Florovskii, Kartashev, Berdeaev, Zenkovskii, etc.

Organul institutului poartă numele de „Ideia Ortodoxă.”

Fonduri pentru întreținerea institutului se primesc din „Fondul bisericesc American, cum și din Anglia prin „Appel for the Russian Clergy.”

Preot STELIAN ILIESCU

PAROHI VACANTE

Se publică concurs, cu termen de 30 zile, pentru ocuparea postului de preot ajutor la biserica parohială Sf. Voevozi devenit vacant prin încetarea din viață a preotului I. Burcă.

Biserica avea 300 familii. 1400 suflete. Leafa conform gradului de studii, se plătește de la stat.

Există casă parohială.

Indatoriri: cele cerute de Sf. Canoane și legile bisericești.

Candidații doritori a ocupa acest post, vor înainta cererile cu actele la cancelaria acestui protopopiat, de unde la timpul cuvenit li se va da cursul legat.

Protopop, ZAMFIR ST. POPESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Hodivoia-Vlașca, vacant prin scoaterea la pensie a preotului Ilie Popescu pe data de 15 Aprilie a. c.

1. Parohia Hodivaia e formată din două sate: Hodivaia și Vieru, ambele având două biserici în stare de funcționare.

2. Parohia Hodivaia are 300 familii cu 1152 suflete: iar filiala Vieru are 516 familii cu 1644 suflete.

3. Parohia are două loturi de pământ, unul Hodivia de 8 1/2 Ha, și altul Vieru de 6 1/2 Ha. Personalul bisericii folosește numai pe cele din parohie.

4. Salariul e potrivit gradului de studii plus accesoriile actuale.

5. Venitul Epitrahilului se cifrează la 10.000 lei anual, alte beneficii de la locuitori nu poate avea.

6. Casă parohială nu este. La parohie este un loc potrivit pentru aceasta.

7. În parohie mai funcționează un preot plătit de Comună. Candidații doritori de a ocupa acest post, vor înainta cereri și memorii protopopiei I. Giurgiu, cărora li se va da curs la o lună după publicare.

Protoiereu Pr. GH. I. POPESCU

Se publică concurs cu termen de o lună de la publicare pentru ocuparea postului de preot paroh în parohia Crevenicu, acest județ devenită vacantă prin decesul Preot. Paroh Ioan Stănulescu pe data de 7 (șapte) Iunie 1928.

Parohia Crevenicu are peste 300 familii cu 1567 suflete.

Are biserică parohială de zid în bună stare de funcționare.

Are 8 1/2 ha. teren arabil sesia parohială și nu are loc de casă și nici casă parohială.

Salariul plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se cifrează pe an la 5000 lei.

Indatoriri: Cele cerute de legi și regulament în vigoare și canoanele sfintei noastre biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie sunt datori a înainta de îndată oficiului protopopesc Videle-Vlașca toate actele cerute de Regulament însoțite de memoriile respective, care cu referat în regulă se vor trimite Sfintei Arhiepiscopii în termen spre aprobare.

Protopop, M. BĂDONOM

Se publică concurs cu termen de 30 de zile de la această publicație, pentru ocuparea parohiei vacante Albești-Muru, Jud. Prahova. Parohia se compune din 2 sate, cu 430 familii și 2024 suflete. Are 2 biserici de zid: una reparată și una nouă, gata de târnosit. Casa parohială nu se poate locui. Până la facerea unei construcții noi poporul are altă casă închiriată pentru paroh. Parohia are 17 pogoane pentru personal, iar filiala are 27 pogoane, cu altă destinație. Venitul după epitrahil e de 12.000 lei anual.

Doritorii își vor înainta cererile însoțite de acte, conform regulamentului, la cancelaria acestui Protopopiat, în termenul de mai sus.

Se publică concurs cu termen de 30 zile de la apariția în «Apostolul» pentru ocuparea postului de paroh la parohia urbană «Adormirea» din com. Urlați, devenită vacantă prin decedarea Preotului M. Tomescu.

Parohia are 4 sate cu 4 biserici.

Are casă parohială.

Venitul epitrahilului s'a stabilit la 12000 lei anual.

Doritorii cari vor a ocupa acest post își vor înainta actele și memoriile conform regulamentului în vigoare la această Protoerie, în termenul fixat.

Protopop VINCENȚIU POPP

Se publică concurs cu termen de o lună, pentru ocuparea postului de Preot paroh la parohia nou înființată Țurești jud. Teleorman.

Parohia cuprinsă din 217 familii cu 1002 suflete, are biserică nouă și casă parohială asemenea nouă.

Pământ cu folosință nu are. Beneficii pentru preot:

Salariul dela Stat și venitul Epitrahilului socotit la 2000 lei anual. Cererile însoțite de acte se trimit la Protopopia III-a Alexandria.

Protopop, ȘTEFAN POPESCU

Se publică concurs, pentru ocuparea postului de preot ajutător, la parohia Sf. Ilie din Găești, pe seama bisericei filiale Sf. Nicolae-Boanga.

Enoria are 150 familii; biserica se află în bună stare; casă parohială n'are.

Cei ce doresc să ocupe acest post, trebuie să posede titlul de licențiat în teologie.

Cererile însoțite de actele trebuitoare, se vor adresa Protoieriei jud. Dâmbovița Circ. II Găești.

Protopop, LAZAR GEORGESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la parohie Beuca, jud. Teleorman, devenită vacantă prin decesul Pr. Ion Colțeanu, cu termen de 30 zile de la această publicație în curierul «Apostolul».

Parohia are 380 familii cu 900 suflete.

Biserica în bună stare.

Casă parohială n'are.

Biserica are 8 $\frac{1}{2}$ ha. pământ arabil pentru folosința personalului și un plus de 3 $\frac{3}{4}$ ha. arendate de fostul preot cu Oonor Ministerul de Culte.

Venitul epitrahilului se citează la circa 6000 lei anual. Salariul se primește conform gradului de studii.

Cererile însoțite de actele necesare se vor înainta of. protopopesco, care la timpul convenit le va trimite Sf. Mitropolii.

Pr. Iopop, FLORU IONESCU

Arhiepiscopia Bucureștilor. — Se publică concurs, în termen de 30 zile dela apariția Apostolului, pentru ocuparea următoarelor posturi.

I. Postul de secretar al consiliului eparhial, plătit cu 2200 lei lunar salariu dela stat, plus accesorii și gradații dacă are ridicându-se plata la 12-14000 lei lunar.

Condițiuni a) Candidații, mireni sau clerici hirotonisiți, trebuie să poseadă licența în teologie, și cunoștințe de comptabilitate, având a i se încredința secretariatul, ordonanțarea salariilor.

b) Să cunoască și alte limbi streine, în special franceza.

c) Candidații clerici, de preterință diaconi, să aibă biserică în capitală, unde vor mai fi 1 sau 2 preoți, trebuind ca în timpul săptămâni să fie continuu la serviciul de cancelarie. Actele necesare: 1. Diploma de licență ce posedă: 2. Cartea de preoție: 3. Memorii de activitatea desfășurată 4. Certificat dela autoritatea unde a mai avut slujbă și cum s'a purtat 5. Certificat de bună purtare din partea parohului respectiv (clericii sunt scutiți de acest act) 6. Să se arate în cerere dacă cunosc limbi streine și care anume și au cunoștințe și practică finenciară producând acte unde au funcționat.

II. Postul de misionar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, plătit cu 1650 salariu de bază, plus accesorii ridicându-se la suma de circa 8000 lei lunar.

Pe lângă aceasta i se mai dă un post de preot ajutător la o biserică cu fonduri proprii de unde va primi salariu și casă parohială în natură.

Candidații, cari vor fi numai preoți cu cel puțin 5 ani vechime, vor trebui să aibă aptitudini predicatoriale probate și activitate pastorală întinsă.

Actele necesare ce vor prezenta sunt: 1. Certificat din partea chiriarhiei că nu au suferit nici o pedeapsă dela consistoriu. 2. Memoriu de activitatea desfășurată, vizat de autoritatea competente. 3. Consimțământ din partea chiriarhului că i se va libera cartea canonică, după aprobare.

Pentru ambele posturi, actele se trimit consiliului eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

III. Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot ajutător dela biserica Sf. Haralambie (Prot. I. Ploești) în termen de 30 zile dela apariție.

Postul este plătit de stat, conform gradului de studii (licențiat în teologie).

Parohia, unde mai există un preot paroh care este și protopop, are circa 600 familii.

Nu are casă parohială. Pe lângă salariu, preotul mai are veniturile epitrahilului ce se ridică la 2-3000 lunar.

IV. Se publică concurs pentru ocuparea postului al II-lea de preot ajutător dela **biserica sf. Treime** din Ploești (ciric. I.)

Preotul primește salariu dela stat conform gradului de studii (licența în teologie) și venitul epitrahilului circa 3-4000 lei lunar. Parohia are 1300 familii, și mai are 2 preoți. Casă parohială nu este.

Cererile însoțite de acte se trimit of. protopopesc al circ. I. conform regulamentului.

Cons. ref. Pr. EUGEN BARBULESCU

Pe ziua de 1 Iulie 1928, s'a înființat parohia Malamucu, formată din satele Ungureni și Malamucu, prin deslipirea dela parohia Gherghița.

Are 264 familii, cu două biserici în stare mediocră. Are casă parohială și 8 $\frac{1}{2}$ ha., sesie parohială în folosința personalului și încă 8 $\frac{1}{2}$ ha., sesie în plus care se arendează conform dispozițiilor în vigoare.

Cererile se vor adresa Protoieriei Circ. I. Ploești, în termen de 30 de zile, dela publicarea în «Apostolul».

Protopop, CONST. M. PETRE

Se publică concurs în termen de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia *Dracea*, rămas vacant prin demisiunea titularului Păr. C. Popescu. Parohia are o populație de 580 capi de familie.

Avere: are 22 Ha. pământ arabil dintre cari 8 $\frac{1}{2}$ Ha. sânt pentru folosința personalului.

Casă parohială nu are.

Biserica este în bună stare.

Venitul epitrahilului se cotează la 8000 lei anual.

Cererile însoțite de actele ce se cer se vor trimite Protopopiei.

Protopop, Icon. IOAN I. POPESCU

«Se publică spre concurs parohia Sârbeni, devenită nouă parohie prin deslipirea dela ea a parohiei Udeni.

Are biserică mediocră, 210 familii, ce alcătuiesc un singur sat. Pământ arabil are 8 $\frac{1}{2}$ h. a. iar venitul epitrahilului se ridică la 4000 lei anual.

Salariul se va primi conform gradului de studii.

Doritori vor înainta actele la cancelaria Protopopiei III Căscioarele cărora li se dă curs la o lună după publicare».

Pr. I. B. STĂNESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului al II-lea de *preot ajutător* dela **biserica sf. Vineri-Nouă**, din Capitală, în termen de 30 zile dela apariție.

Preotul este plătit de stat, potrivit gradului de studii și gradațiilor câștigate, plus venitul epitrahilului dela o populație de circa 2000 familii (8100 suflete), care se ridică la 5-6000 lei lunar.

Casă parohială nu are, dar i se poate da un ajutor dela parohie.

Cererile însoțite de acte se înaintează of. protopopesc circ. III a capitalei, conform regulamentului.

Protopop TR. VINTILESCU

Parohia *Bălțeni*, acest protopopiat devenind vacantă prin transferarea preotului T. Simionescu la parohia Bragadiru, se publică concurs pentru ocuparea ei în termenul legal.

Parohia se compune din cătunele Bălteni, cu biserică, cătunul Pisc cu biserică nouă și cătunul Boriașu fără biserică.

Are o populațiune de 300 familii.

Casă parohială nu are. Personalul are sesia parohială 17 pogoane.

În afară de salariul conform gradului de studii, preotul se bucură de venitul epitrahilului.

Doritorii de a ocupa acest loc, va înainta cererile însoțite de acte la protoierie.

Protopop, N. FOPIAN

Postul de preot ajutător al II-lea dela parohia Oltenița-Urbăna jud. Ilfov, devenit vacant, prin transferarea preotului ajutător Constantin Costache, de aci, la biserică Bratu Staicu din Capitală, pe 1 Iulie 1928, se publică concurs, pentru ocuparea lui, în termen de 30 zile dela apariție în «Apostolul».

Orașul Oltenița este împărțit în 3 enorii.

Enoria preotului ajutător este de circa 300—350 capi de familie și, afară de salariul conf. gradului de studii, se mai bucură și de venitul epitrahilului ce se ridică la 10—12.000 lei anual. Casă parohială nu are.

Candidații vor înainta cererile lor însoțite de actele preoției sau de transferare la Cancelaria Protopopiei.

Protopop, Icon. I. G. POPESCU